Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 18 30 APRIL 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Toen ik deze week wat door de stad liep te dwalen, zag ik in een vrij stille straat een groep jongens, die om 't hardst stonden te schreeuwen. Ik liep er naar toe en toen ik vlakbij was, hoorde ik af en toe tussen het geschreeuw door klappen. Ik begon te rennen en keek over de jongens heen. Midden in de kring lagen twee jongens te vechten. Ze sloegen en trapten elkaar waar ze maar konden. Ik drong tussen de jongens door, greep de twee vechtersbazen in hun kraag en trok ze overeind. Het was opeens stil. „Zo," zei ik, „vertellen jullie me nu 'ns wat er hier aan de hand is."

„H-hij...." stotterde de een, die wit zag van woede, „hij zegt dat hij harder kan lopen dan ik!"

„En dat kán ik ook!" schreeuwde meteen de andere jongen.

„Nietes!" — „Welles!"

„Kalm nou, jongens," suste ik. „Als ik het goed begrijp, zijn jullie aan 't knokken geslagen omdat de een niet weet hoe hard de ander loopt. Waar of niet?"

„J-ja.... eigenlijk wel. Maar hij beweert dat...."

„Hij moet niets beweren en jij ook niet. Nee, jullie moeten maar eerst gaan **bewijzen** wie van jullie het hardst kan lopen," zei ik streng. „Vooruit, jullie gaan alletwee naar de lantaarnpaal daar op de hoek. Wij blijven hier staan. Als ik „Klaar.. Af!" roep, rennen jullie hier naar toe en dan zullen we 'ns zien wie het hardst kan lopen!"

Ze deden het en.... ze kwamen precies gelijk aan!"

„Nu hebben jullie het gezien: de een kan niet harder lopen dan de ander. Vinden jullie dit eigenlijk niet een veel betere manier om uit te maken of je gelijk hebt of niet, dan er om te gaan vechten?"

Ja, dat vonden ze toch ook wel.

OOM DONALD

PRIJZEN:

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 18

van boven naar beneden invullen: 1. in elkaar gevlochten ring; 2. alle twee; 3. tegenovergestelde van hard; 4. tegenovergestelde van zwaar; 5. rustig; 6. naam van onze planeet; 7. water tussen weilanden; 8. grondstof voor chocolade; 9. behoort bij de bruidegom.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je op de horizontale rij witte hokjes een woord dat aanduidt: niet links- en niet rechtsaf. Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur deze voor 5 mei als je in Nederland woont, naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, naar: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek

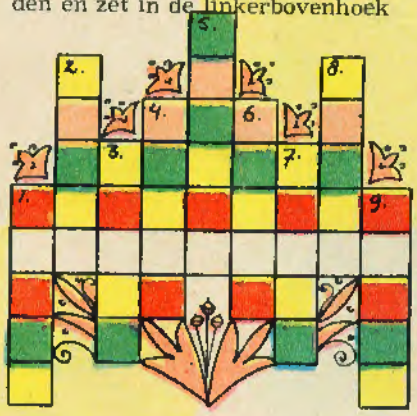

bovendien „oplossing 18".

Veel succes, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 11.

1e prijs: R. v. Hoof, **Lier (Blg.)**.

2e prijs: T. 't Lam, **Den Haag**.

3e t/m 12e prijs: Peter Mussen, **Roggel**; A. Bakker, **Bleskensgraaf**; Andries Koopmans, **Ysbrechtum**; Dik Croezen, **Coevorden**; C. Zwaneveld, **Kropswolde**; W. Luimes, **Breedebroek**; R. Hofman, **Nijmegen**; M. Brok, **Loosduinen**; A. Manz, **Maassluis**; G. v. Vliet, **Vinkeveen**.

13e t/m 22e prijs: M. Sprenger, **Oostkapelle**; P. Tieleman, **Melissant**; N. v. Vliet, **Halfweg**; S. Groen, **Waarland**; M. Vellinga, **Haarlem**; Hilde Schutters, **Brasschaat (Blg.)**; Groeneveld, **Schalkhaar**; M. Dekkers, **Bergen op Zoom**; D. d. Penning, **Rotterdam**; T. v. d. Veen, **A'dam.**

De oplossing van onze grote paasprijsvraag luidt: **EEN LEUKE PAASVAKANTIE.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Hoe meer brieven ik van jullie krijg, hoe leuker ik het vind, jongens en meisjes! Dus ga je gang maar! Het adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs!

THIJS COPAL, OIRSCHOT. Wat reuze leuk van je, Thijs, dat je een briefje voor Tonnie aan mij hebt geschreven! Ik heb jullie natuurlijk meteen op de lijst gezet en nu is het jullie beurt om in onze Brievenbus te komen. Doe je Tonnie de hartelijke groeten van iedereen hier in Duckstad?

RIA MULLER, SANTPOORT. Weet je, dat je mij nog niet eens je rapportcijfers van je paasrapport hebt gestuurd, Ria? Ik ben er vreselijk benieuwd naar.. vooral naar je cijfer voor bedrijfsrekenen, dat begrijp je! Ik kan me best voorstellen dat je — nu je op de ULO zit — weinig tijd over hebt om mij veel te schrijven!

HENK DECLERCQ, Dokkum. Wat een grappige tekening heb je voor mij gemaakt, Henk! Een echte voorjaarstekening was het, ik kwam er helemaal door in een lentestemming! Vooral die lammetjes met hun krulhaartjes heb je erg leuk gedaan.

MARIE-JOSEE DE KNOP, SINT JANS MOLENBEEK. Ben je nu tevreden, Marie-Josée? Vorige week heeft er een groot avontuur van Tokkie Tor en z'n vriend Bo in ons Vrolijk Weekblad gestaan en deze week staat Wolfje er in! Ik doe ook wel altijd m'n best om de Donald Duck steeds zo leuk mogelijk te maken.

RINA BALTE, AMSTERDAM. Jij dacht zeker dat ik je helemaal was vergeten, hè? Of dat je briefje hier was weggeraakt. Je hebt ook wel een beetje lang moeten wachten tot je in onze Brievenbus kwam.... maar nu sta je er dan toch maar in!

PETER JENTJENS, VENLO. Ik heb je briefje aan de Boze Wolf gegeven, Peter, en weet je wat hij zei? „Schrijft u hem een briefje, Oom Donald, dat hij éérst het bíggetje moet sturen, en dat ik dán pas voor een taart zal zorgen! Niet voor die Peter, hoor, nee,.... voor mezelf!" Vind je dat ook niet erg brutaal?

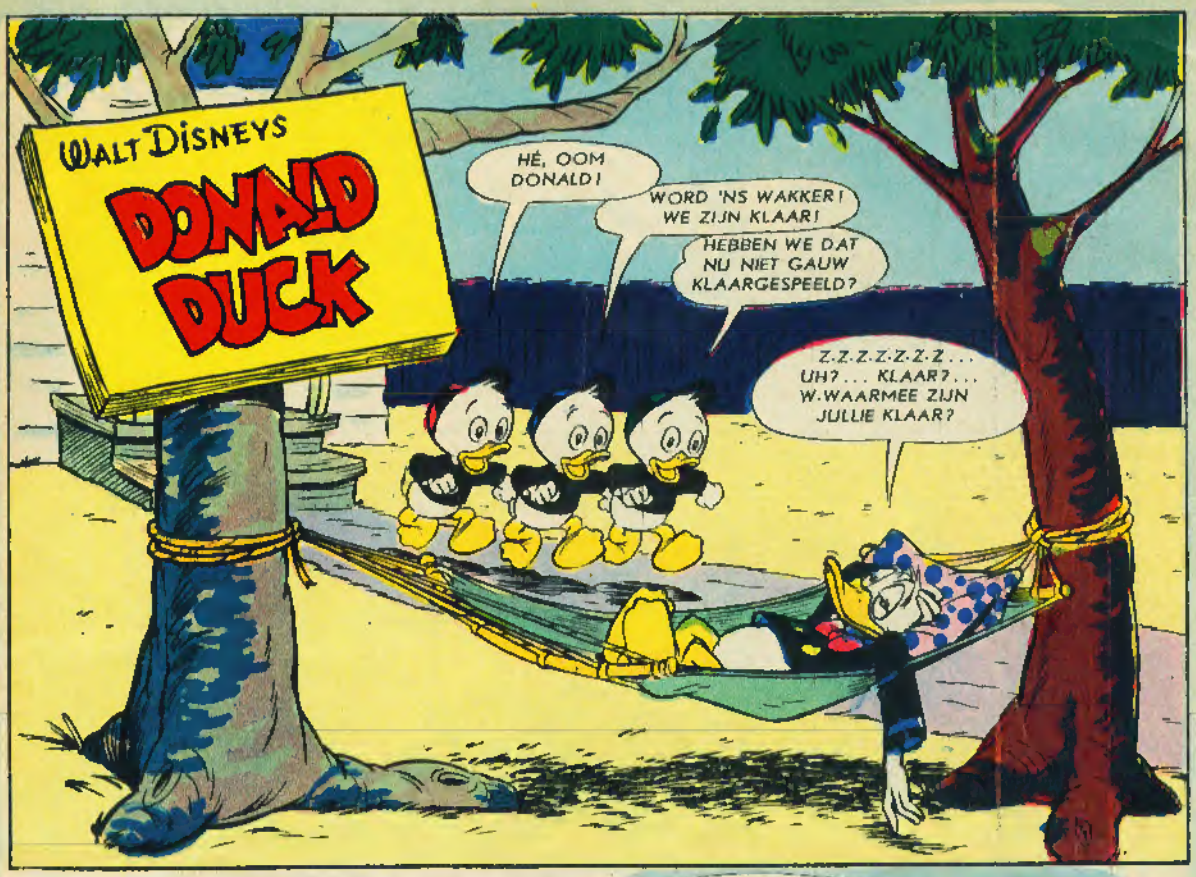
WALT DISNEYS
DONALD DUCK
HÉ, OOM DONALD!
WORD 'NS WAKKER! WE ZIJN KLAAR!
HEBBEN WE DAT NU NIET GAUW KLAARGESPEELD?
Z.Z.Z.Z.Z.Z.Z.Z... UH?... KLAAR?... W.WAARMEE ZIJN JULLIE KLAAR?

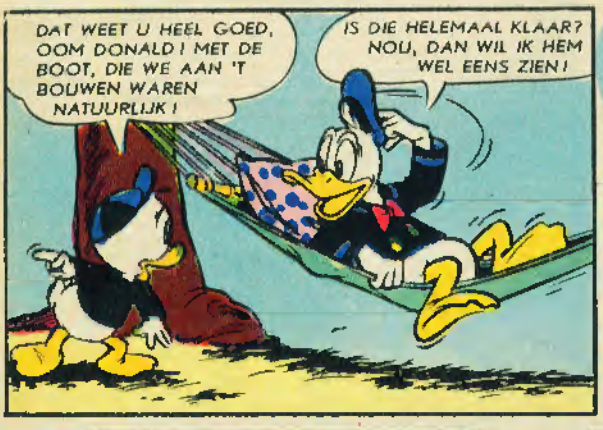
DAT WEET U HEEL GOED, OOM DONALD! MET DE BOOT, DIE WE AAN 'T BOUWEN WAREN NATUURLIJK!
IS DIE HELEMAAL KLAAR? NOU, DAN WIL IK HEM WEL EENS ZIEN!

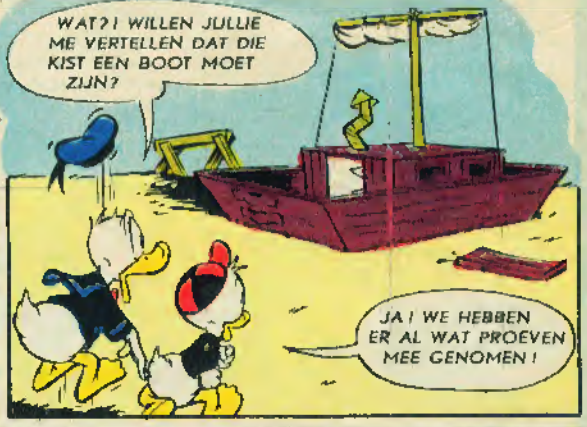
WAT?! WILLEN JULLIE ME VERTELLEN DAT DIE KIST EEN BOOT MOET ZIJN?
JA! WE HEBBEN ER AL WAT PROEVEN MEE GENOMEN!

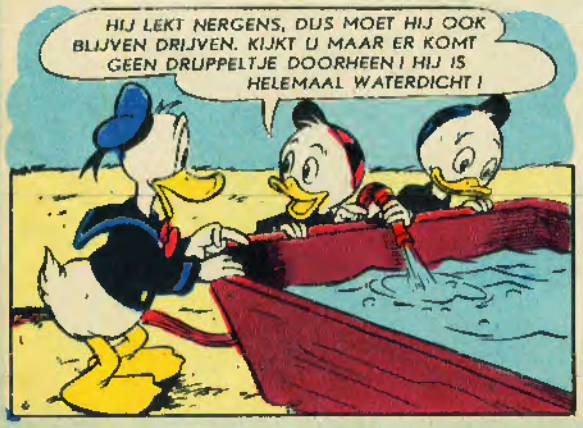
HIJ LEKT NERGENS, DUS MOET HIJ OOK BLIJVEN DRIJVEN. KIJKT U MAAR ER KOMT GEEN DRUPPELTJE DOORHEEN! HIJ IS HELEMAAL WATERDICHT!

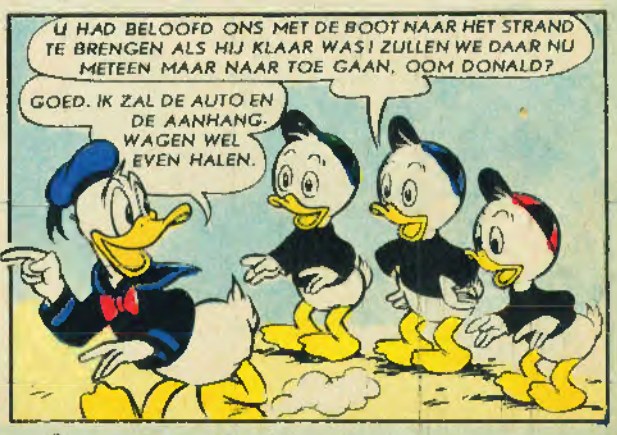
U HAD BELOOFD ONS MET DE BOOT NAAR HET STRAND TE BRENGEN ALS HIJ KLAAR WAS! ZULLEN WE DAAR NU METEEN MAAR NAAR TOE GAAN, OOM DONALD?
GOED. IK ZAL DE AUTO EN DE AANHANG-WAGEN WEL EVEN HALEN.

EN ZO'N KWARTIERTJE DAARNA...
HÉ, WAT GAAT U NU DOEN, OOM DONALD? WAAROM STOPT U HIER? WE ZIJN NOG LANG NIET AAN 'T STRAND!
WATER SPORT ARTIKELEN
DAT WEET IK WEL, MAAR IK MOET NOG EVEN IETS HALEN...
WATER SPORT ARTIKELE

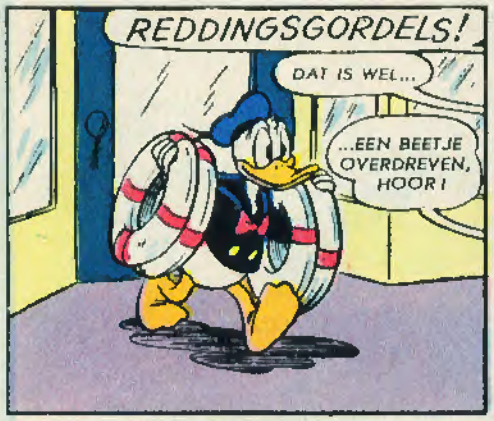
REDDINGSGORDELS!
DAT IS WEL...
...EEN BEETJE OVERDREVEN, HOOR!

ALS WIJ EEN BOOT BOUWEN, IS DIE BOOT ZEEWAARDIG, EN HEEFT U GEEN REDDINGSGORDELS NODIG, DAAR KUNT U VAN OPAAN!
JE KUNT NOOIT WETEN, JONGENS!

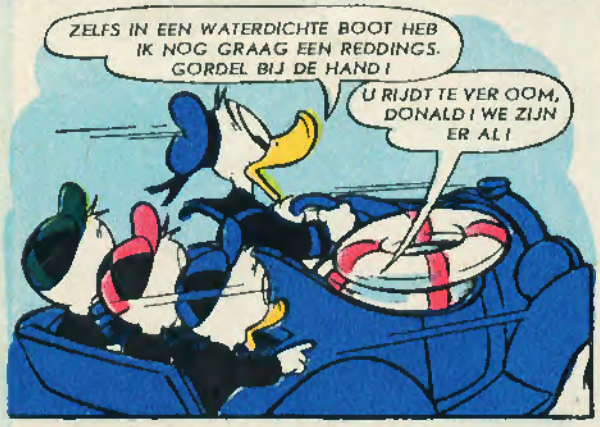
ZELFS IN EEN WATERDICHTE BOOT HEB IK NOG GRAAG EEN REDDINGS-GORDEL BIJ DE HAND!
U RIJDT TE VER OOM, DONALD! WE ZIJN ER AL!

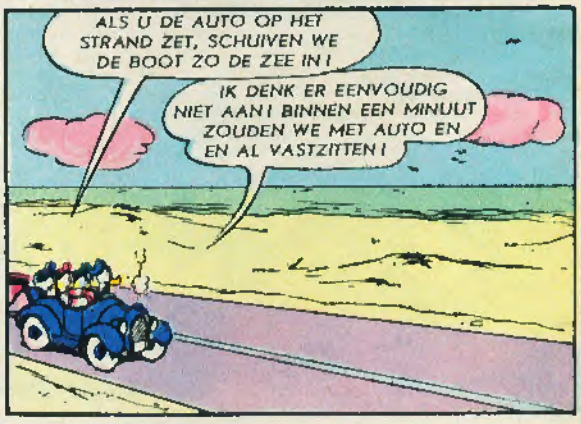
ALS U DE AUTO OP HET STRAND ZET, SCHUIVEN WE DE BOOT ZO DE ZEE IN!
IK DENK ER EENVOUDIG NIET AAN! BINNEN EEN MINUUT ZOUDEN WE MET AUTO EN EN AL VASTZITTEN!

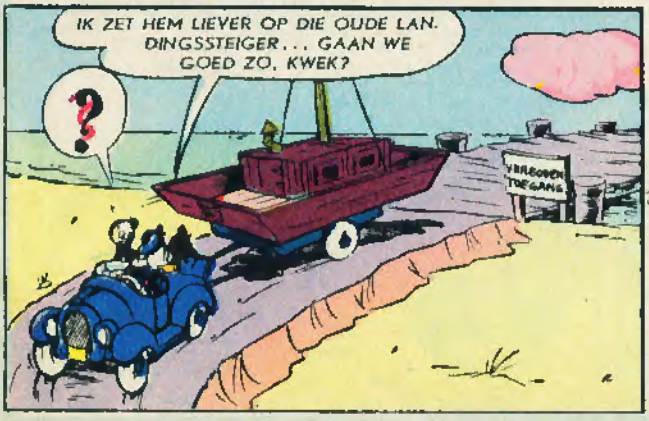
IK ZET HEM LIEVER OP DIE OUDE LAN-DINGSSTEIGER... GAAN WE GOED ZO, KWEK?
?
VERBODEN TOEGANG

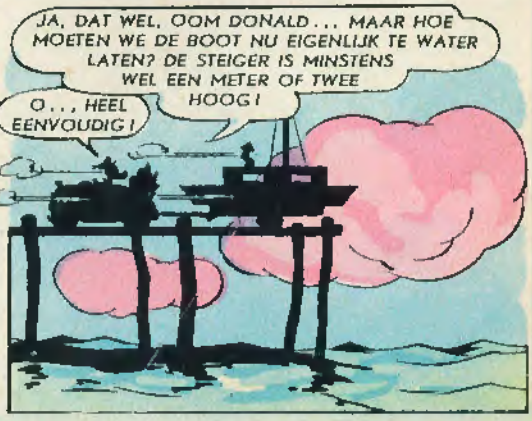
JA, DAT WEL, OOM DONALD... MAAR HOE MOETEN WE DE BOOT NU EIGENLIJK TE WATER LATEN? DE STEIGER IS MINSTENS WEL EEN METER OF TWEE HOOG!
O..., HEEL EENVOUDIG!

WE HOEVEN HEM ALLEEN MAAR VAN DE AAN-HANGER TE DUWEN, DAN KOMT HIJ ER VANZELF!

IK VIND HET MAAR EEN HEEL VREEMDE TERWATER-LATING, HOOR! DAT KAN TOCH NOOIT GOED GAAN, OOM DONALD... HIJ MAAKT EEN SMAK VAN JEWELSTE!
DOEN JULLIE NOU MAAR WAT IK ZEG! DUWEN!!

HOPLA!
PLONS!

HET IS GELUKT! HIJ BLIJFT DRIJVEN! HOERA!

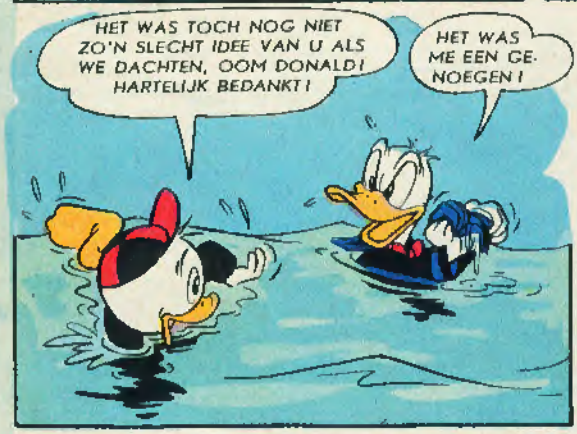
HET WAS TOCH NOG NIET ZO'N SLECHT IDEE VAN U ALS WE DACHTEN, OOM DONALD! HARTELIJK BEDANKT!
HET WAS ME EEN GE-NOEGEN!

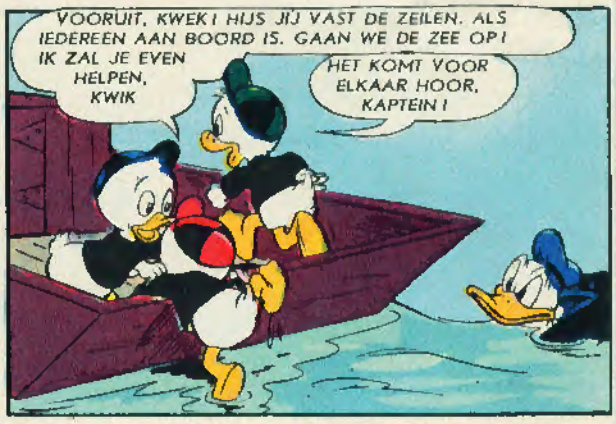
VOORUIT, KWEK! HIJS JIJ VAST DE ZEILEN. ALS IEDEREEN AAN BOORD IS. GAAN WE DE ZEE OP! IK ZAL JE EVEN HELPEN, KWIK
HET KOMT VOOR ELKAAR HOOR, KAPTEIN!

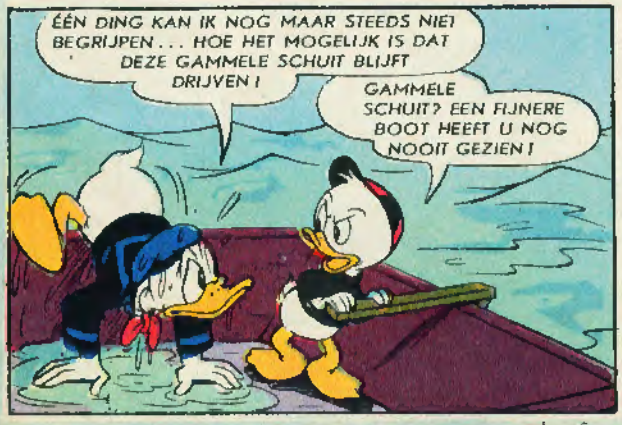
ÉÉN DING KAN IK NOG MAAR STEEDS NIET BEGRIJPEN... HOE HET MOGELIJK IS DAT DEZE GAMMELE SCHUIT BLIJFT DRIJVEN!
GAMMELE SCHUIT? EEN FIJNERE BOOT HEEFT U NOG NOOIT GEZIEN!

ZEG, WACHT 'NS EVENTJES... STOP! TE-RUG MOETEN WE! GAUW!
WAT IS ER NU WEER AAN DE HAND, OOM DONALD? HEEFT U IETS VERGETEN?

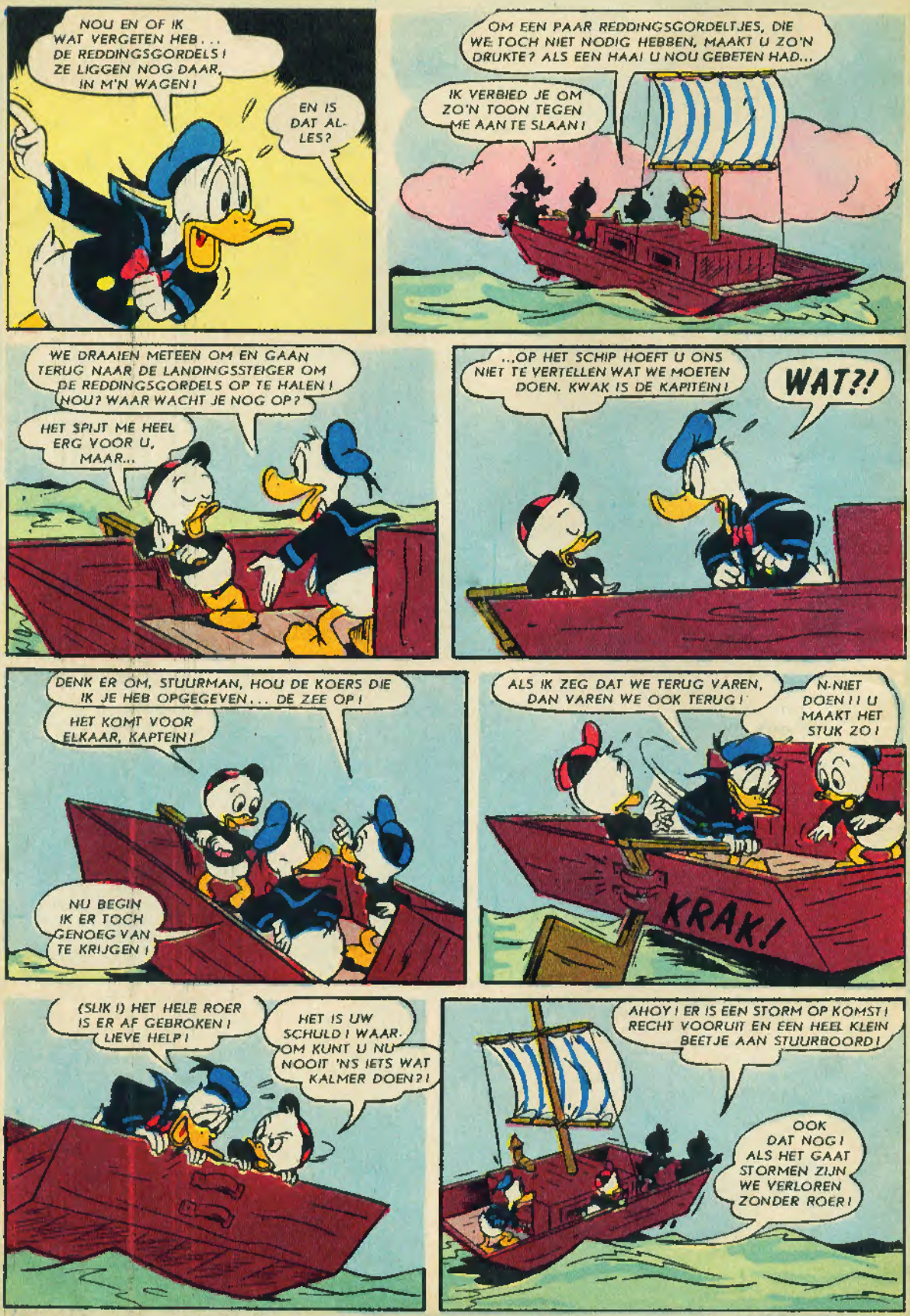
NOU EN OF IK WAT VERGETEN HEB... DE REDDINGSGORDELS! ZE LIGGEN NOG DAAR, IN M'N WAGEN!
EN IS DAT ALLES?
OM EEN PAAR REDDINGSGORDELTJES, DIE WE TOCH NIET NODIG HEBBEN, MAAKT U ZO'N DRUKTE? ALS EEN HAAI U NOU GEBETEN HAD...
IK VERBIED JE OM ZO'N TOON TEGEN ME AAN TE SLAAN!
WE DRAAIEN METEEN OM EN GAAN TERUG NAAR DE LANDINGSSTEIGER OM DE REDDINGSGORDELS OP TE HALEN! NOU? WAAR WACHT JE NOG OP?
HET SPIJT ME HEEL ERG VOOR U, MAAR...
...OP HET SCHIP HOEFT U ONS NIET TE VERTELLEN WAT WE MOETEN DOEN. KWAK IS DE KAPITEIN!
WAT?!
DENK ER OM, STUURMAN, HOU DE KOERS DIE IK JE HEB OPGEGEVEN... DE ZEE OP!
HET KOMT VOOR ELKAAR, KAPTEIN!
NU BEGIN IK ER TOCH GENOEG VAN TE KRIJGEN!
ALS IK ZEG DAT WE TERUG VAREN, DAN VAREN WE OOK TERUG!
N-NIET DOEN!! U MAAKT HET STUK ZO!
KRAK!
(SLIK!) HET HELE ROER IS ER AF GEBROKEN! LIEVE HELP!
HET IS UW SCHULD! WAAROM KUNT U NU NOOIT 'NS IETS WAT KALMER DOEN?!
AHOY! ER IS EEN STORM OP KOMST! RECHT VOORUIT EN EEN HEEL KLEIN BEETJE AAN STUURBOORD!
OOK DAT NOG! ALS HET GAAT STORMEN ZIJN WE VERLOREN ZONDER ROER!

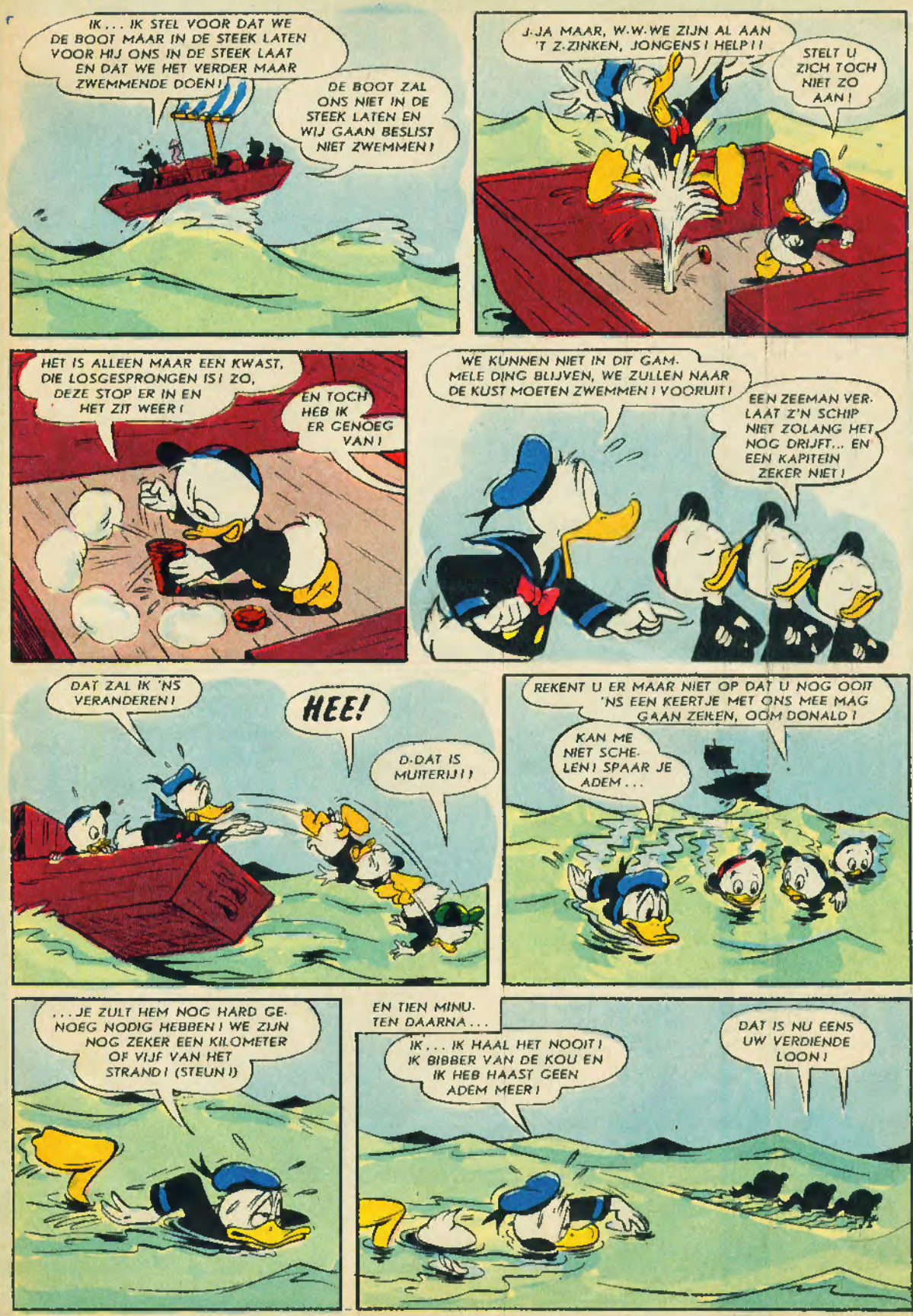
IK... IK STEL VOOR DAT WE DE BOOT MAAR IN DE STEEK LATEN VOOR HIJ ONS IN DE STEEK LAAT EN DAT WE HET VERDER MAAR ZWEMMENDE DOEN!
DE BOOT ZAL ONS NIET IN DE STEEK LATEN EN WIJ GAAN BESLIST NIET ZWEMMEN!
J-JA MAAR, W-W-WE ZIJN AL AAN 'T Z-ZINKEN, JONGENS! HELP!!
STELT U ZICH TOCH NIET ZO AAN!
HET IS ALLEEN MAAR EEN KWAST, DIE LOSGESPRONGEN IS! ZO, DEZE STOP ER IN EN HET ZIT WEER!
EN TOCH HEB IK ER GENOEG VAN!
WE KUNNEN NIET IN DIT GAMMELE DING BLIJVEN, WE ZULLEN NAAR DE KUST MOETEN ZWEMMEN! VOORUIT!
EEN ZEEMAN VERLAAT Z'N SCHIP NIET ZOLANG HET NOG DRIJFT... EN EEN KAPITEIN ZEKER NIET!
DAT ZAL IK 'NS VERANDEREN!
HEE!
D-DAT IS MUITERIJ!!
REKENT U ER MAAR NIET OP DAT U NOG OOIT 'NS EEN KEERTJE MET ONS MEE MAG GAAN ZEILEN, OOM DONALD!
KAN ME NIET SCHELEN! SPAAR JE ADEM...
...JE ZULT HEM NOG HARD GENOEG NODIG HEBBEN! WE ZIJN NOG ZEKER EEN KILOMETER OF VIJF VAN HET STRAND! (STEUN!)
EN TIEN MINUTEN DAARNA...
IK... IK HAAL HET NOOIT! IK BIBBER VAN DE KOU EN IK HEB HAAST GEEN ADEM MEER!
DAT IS NU EENS UW VERDIENDE LOON!

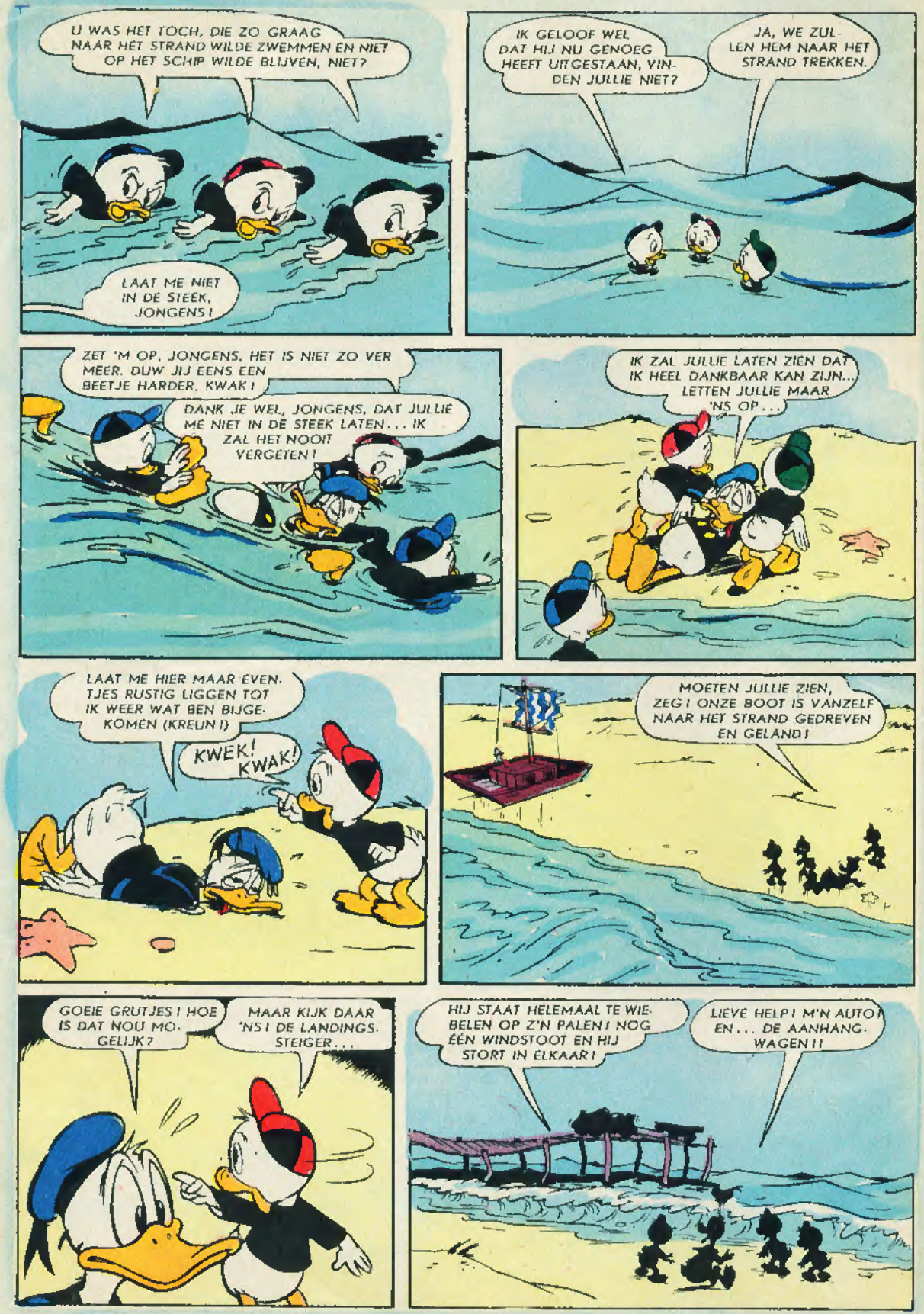
U WAS HET TOCH, DIE ZO GRAAG NAAR HET STRAND WILDE ZWEMMEN EN NIET OP HET SCHIP WILDE BLIJVEN, NIET?
LAAT ME NIET IN DE STEEK, JONGENS!
IK GELOOF WEL DAT HIJ NU GENOEG HEEFT UITGESTAAN, VINDEN JULLIE NIET?
JA, WE ZULLEN HEM NAAR HET STRAND TREKKEN.
ZET 'M OP, JONGENS, HET IS NIET ZO VER MEER. DUW JIJ EENS EEN BEETJE HARDER, KWAK!
DANK JE WEL, JONGENS, DAT JULLIE ME NIET IN DE STEEK LATEN... IK ZAL HET NOOIT VERGETEN!
IK ZAL JULLIE LATEN ZIEN DAT IK HEEL DANKBAAR KAN ZIJN... LETTEN JULLIE MAAR 'NS OP...
LAAT ME HIER MAAR EVEN. TJES RUSTIG LIGGEN TOT IK WEER WAT BEN BIJGEKOMEN (KREUN!)
KWEK! KWAK!
MOETEN JULLIE ZIEN, ZEG! ONZE BOOT IS VANZELF NAAR HET STRAND GEDREVEN EN GELAND!
GOEIE GRUTJES! HOE IS DAT NOU MOGELIJK?
MAAR KIJK DAAR 'NS! DE LANDINGSSTEIGER...
HIJ STAAT HELEMAAL TE WIEBELEN OP Z'N PALEN! NOG ÉÉN WINDSTOOT EN HIJ STORT IN ELKAAR!
LIEVE HELP! M'N AUTO EN... DE AANHANGWAGEN!!

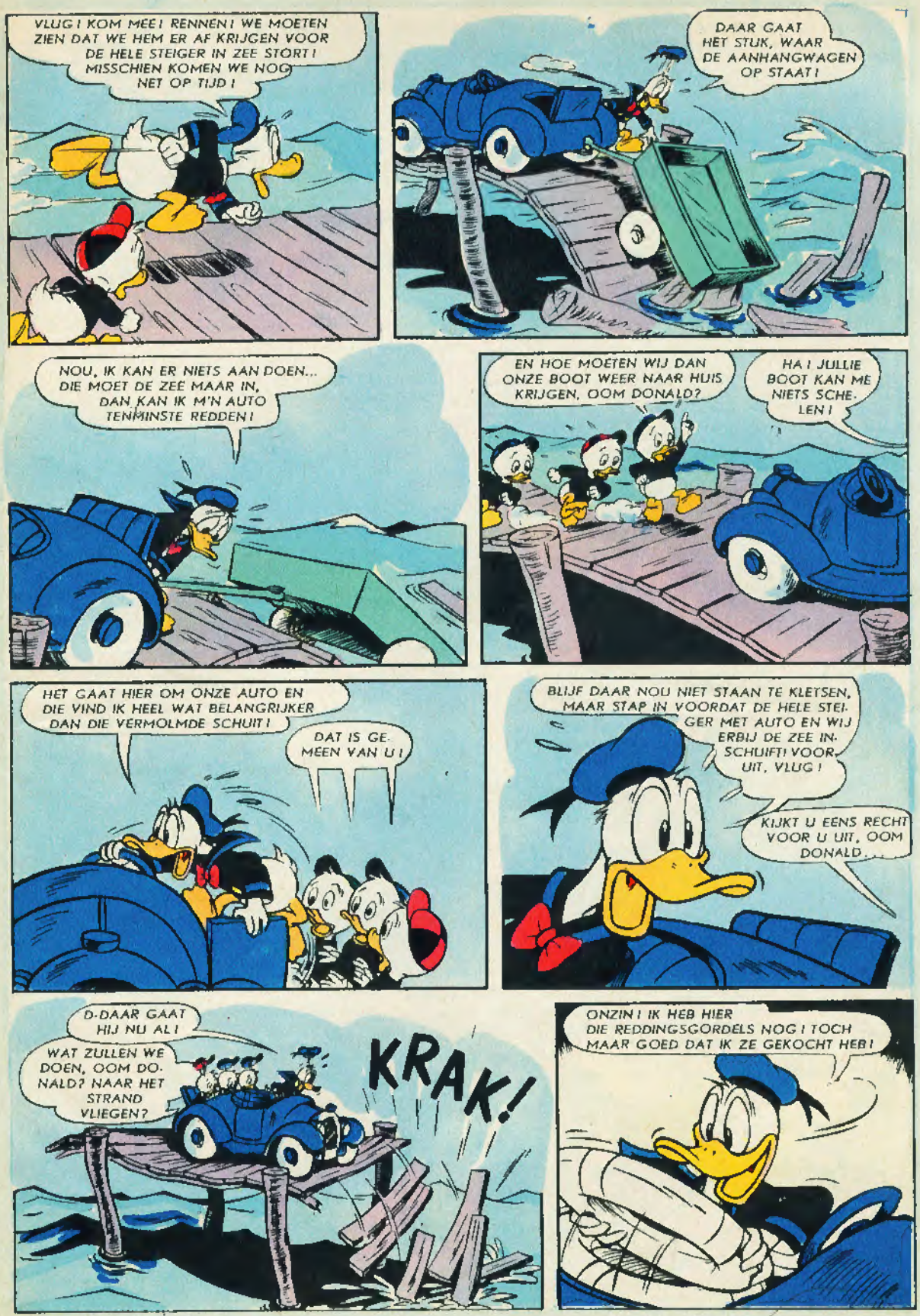
VLUG! KOM MEE! RENNEN! WE MOETEN ZIEN DAT WE HEM ER AF KRIJGEN VOOR DE HELE STEIGER IN ZEE STORT! MISSCHIEN KOMEN WE NOG NET OP TIJD!
DAAR GAAT HET STUK, WAAR DE AANHANGWAGEN OP STAAT!
NOU, IK KAN ER NIETS AAN DOEN... DIE MOET DE ZEE MAAR IN, DAN KAN IK M'N AUTO TENMINSTE REDDEN!
EN HOE MOETEN WIJ DAN ONZE BOOT WEER NAAR HUIS KRIJGEN, OOM DONALD?
HA! JULLIE BOOT KAN ME NIETS SCHE-LEN!
HET GAAT HIER OM ONZE AUTO EN DIE VIND IK HEEL WAT BELANGRIJKER DAN DIE VERMOLMDE SCHUIT!
DAT IS GE-MEEN VAN U!
BLIJF DAAR NOU NIET STAAN TE KLETSEN, MAAR STAP IN VOORDAT DE HELE STEI-GER MET AUTO EN WIJ ERBIJ DE ZEE IN-SCHUIFT! VOOR-UIT, VLUG!
KIJKT U EENS RECHT VOOR U UIT, OOM DONALD...
D-DAAR GAAT HIJ NU AL!
WAT ZULLEN WE DOEN, OOM DO-NALD? NAAR HET STRAND VLIEGEN?
KRAK!
ONZIN! IK HEB HIER DIE REDDINGSGORDELS NOG! TOCH MAAR GOED DAT IK ZE GEKOCHT HEB!

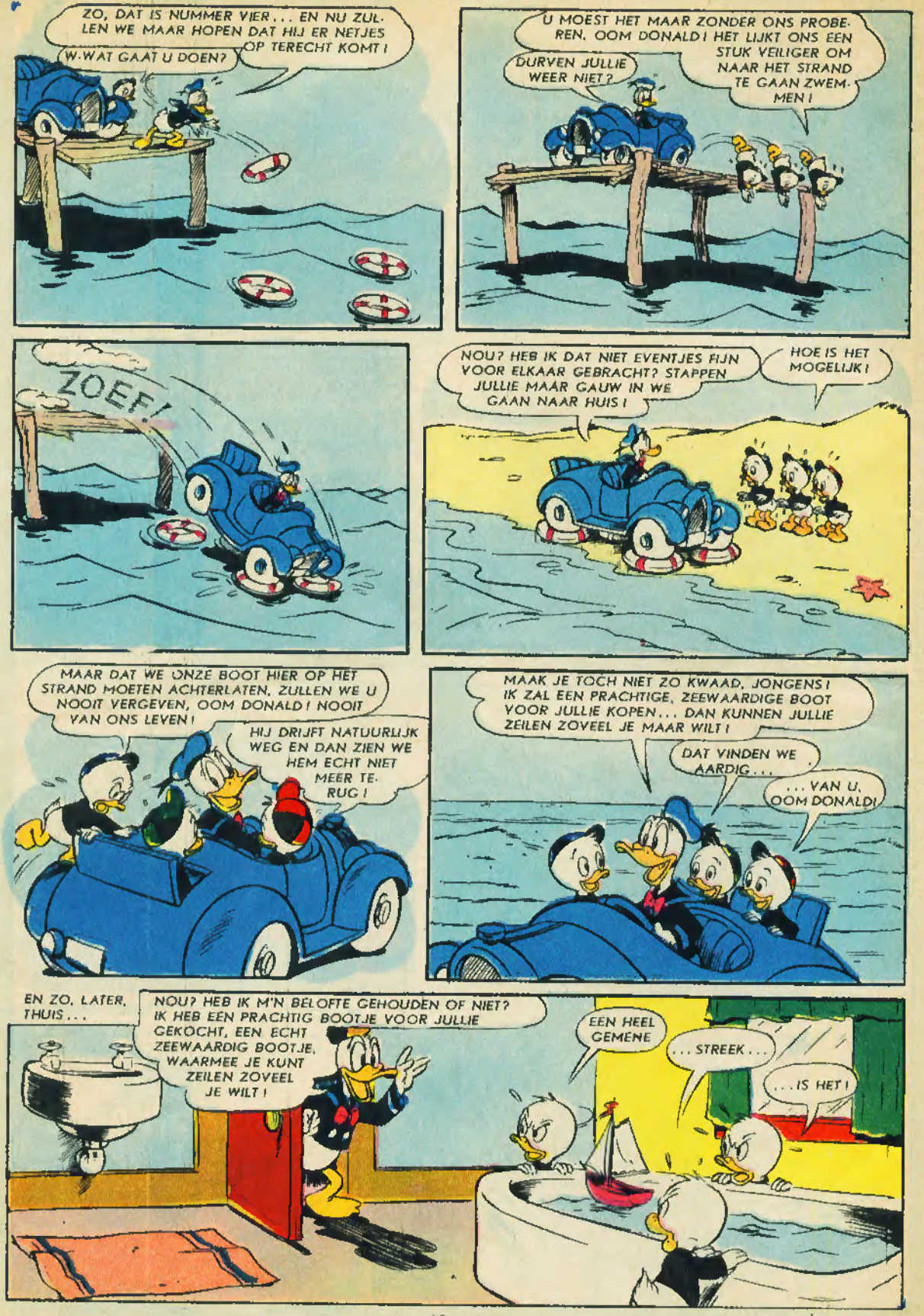
ZO, DAT IS NUMMER VIER... EN NU ZULLEN WE MAAR HOPEN DAT HIJ ER NETJES OP TERECHT KOMT!
W-WAT GAAT U DOEN?
U MOEST HET MAAR ZONDER ONS PROBEREN, OOM DONALD! HET LIJKT ONS EEN STUK VEILIGER OM NAAR HET STRAND TE GAAN ZWEMMEN!
DURVEN JULLIE WEER NIET?
ZOEF!
NOU? HEB IK DAT NIET EVENTJES FIJN VOOR ELKAAR GEBRACHT? STAPPEN JULLIE MAAR GAUW IN WE GAAN NAAR HUIS!
HOE IS HET MOGELIJK!
MAAR DAT WE ONZE BOOT HIER OP HET STRAND MOETEN ACHTERLATEN, ZULLEN WE U NOOIT VERGEVEN, OOM DONALD! NOOIT VAN ONS LEVEN!
HIJ DRIJFT NATUURLIJK WEG EN DAN ZIEN WE HEM ECHT NIET MEER TERUG!
MAAK JE TOCH NIET ZO KWAAD, JONGENS! IK ZAL EEN PRACHTIGE, ZEEWAARDIGE BOOT VOOR JULLIE KOPEN... DAN KUNNEN JULLIE ZEILEN ZOVEEL JE MAAR WILT!
DAT VINDEN WE AARDIG...
...VAN U, OOM DONALD!
EN ZO, LATER, THUIS...
NOU? HEB IK M'N BELOFTE GEHOUDEN OF NIET? IK HEB EEN PRACHTIG BOOTJE VOOR JULLIE GEKOCHT, EEN ECHT ZEEWAARDIG BOOTJE, WAARMEE JE KUNT ZEILEN ZOVEEL JE WILT!
EEN HEEL GEMENE
...STREEK...
...IS HET!

De kleine BOZE WOLF

DOOR Walt Disney

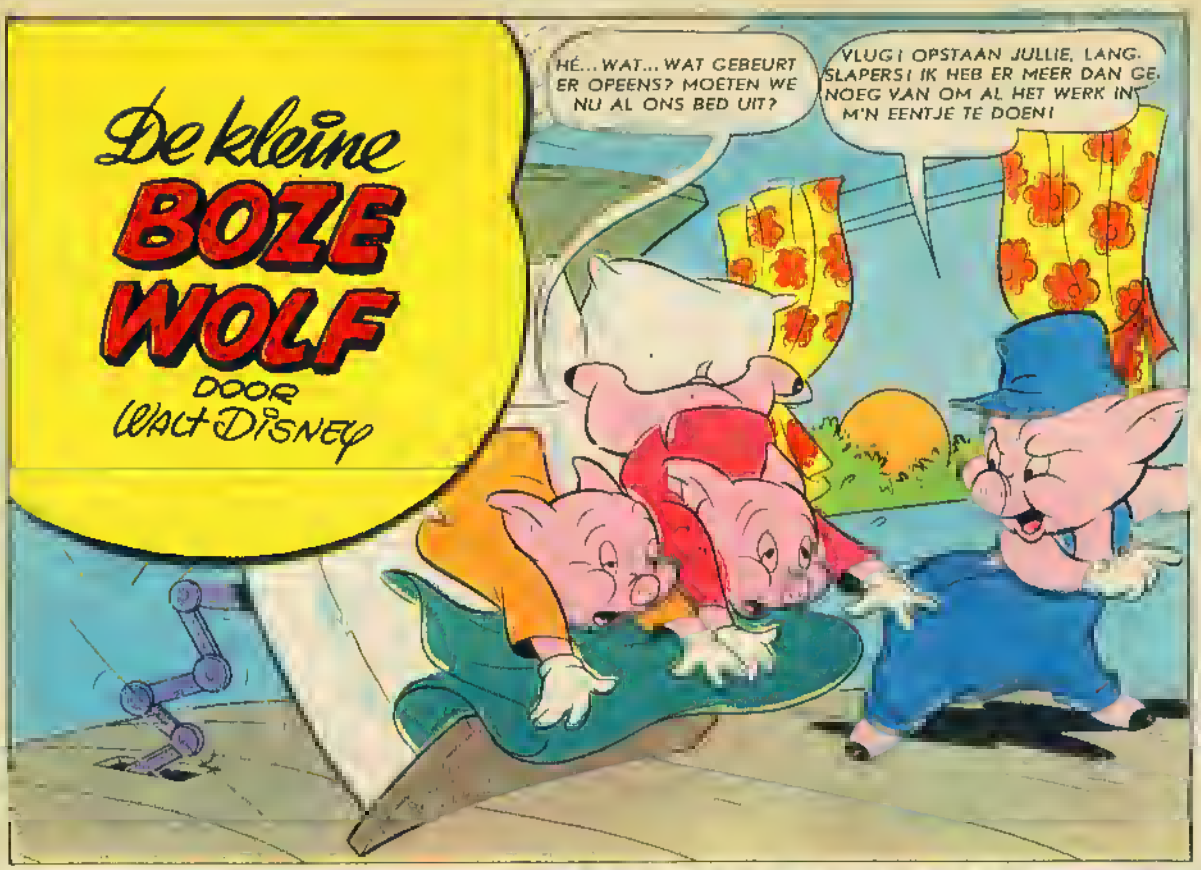

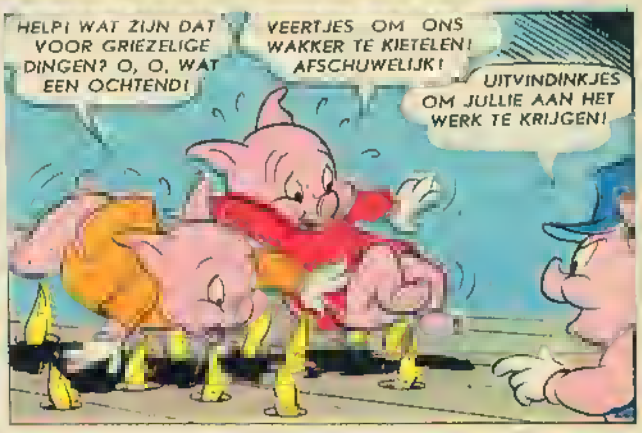

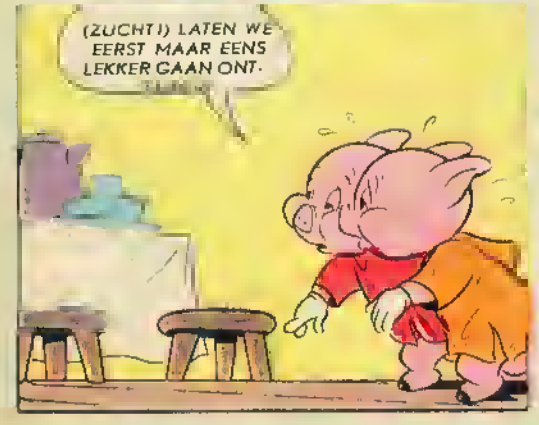

EEN HALF UURTJE LATER:
IK BEN HEEL TEVREDEN OVER JULLIE. GA ZITTEN EN GENIET VAN EEN WELVERDIEND ONTBIJT. EET SMAKELIJK!
EN GEBEURT ER NU NIETS?

NEE. DE APPARATEN DOEN HET ALLEEN IN DE TIJD DAT ER GEWERKT MOET WORDEN. ER IS NU PAUZE OM TE ONTBIJTEN. JULLIE KUNNEN ZU ZONDER GEVAAR JE GEMAK ER VAN NEMEN TOT HET WEER TIJD WORDT OM AAN HET WERK TE GAAN.
IK GA FIJN M'N ONTBIJT IN BED GEBRUIKEN, OP M'N LUIE RUG!
EN IK IN DIE GROTE LEUNSTOEL!

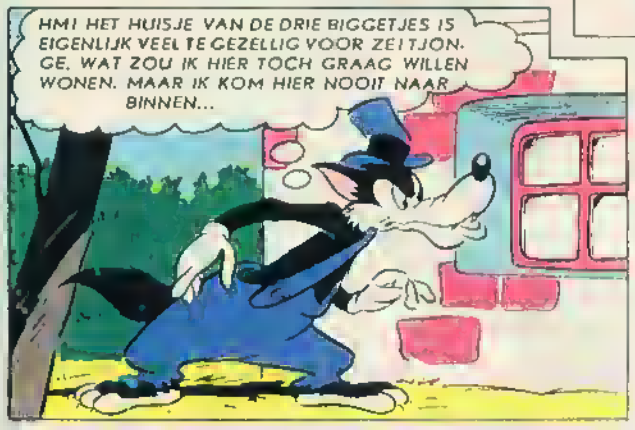
HM! HET HUISJE VAN DE DRIE BIGGETJES IS EIGENLIJK VEEL TE GEZELLIG VOOR ZE! TJONGE. WAT ZOU IK HIER TOCH GRAAG WILLEN WONEN. MAAR IK KOM HIER NOOIT NAAR BINNEN...

WACHT 'NS... DIE TWEE KLEINE BIGGETJES MOETEN STEEDS HOUT RAPEN. DAAR HEBBEN ZE EEN REUZE HEKEL AAN, DE LUIWAMMESJES, DAT HEB IK AL LANG IN DE GATEN!

JE HEBT BEST KANS DAT ZE ZICH LATEN BEETNEMEN DOOR MIJN LIST! DAN IS HET EEN KOUD KUNSTJE OM BINNEN TE KOMEN! HIHIHI!

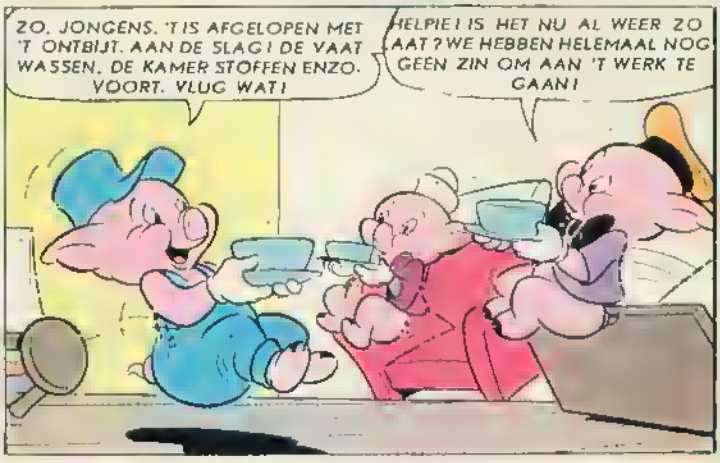
ZO, JONGENS. 'T IS AFGELOPEN MET 'T ONTBIJT. AAN DE SLAG! DE VAAT WASSEN, DE KAMER STOFFEN ENZO. VOORT. VLUG WAT!
HELPIE! IS HET NU AL WEER ZOVAAT? WE HEBBEN HELEMAAL NOG GEEN ZIN OM AAN 'T WERK TE GAAN!

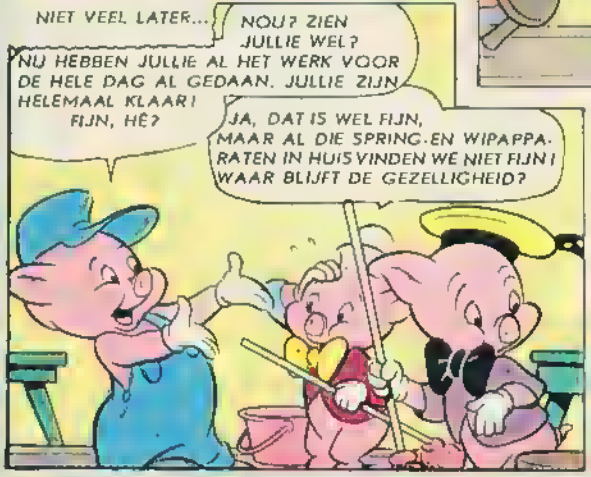
NIET VEEL LATER...
NOU? ZIEN JULLIE WEL? NU HEBBEN JULLIE AL HET WERK VOOR DE HELE DAG AL GEDAAN. JULLIE ZIJN HELEMAAL KLAAR! FIJN, HÈ?
JA, DAT IS WEL FIJN, MAAR AL DIE SPRING-EN WIPAPPARATEN IN HUIS VINDEN WE NIET FIJN! WAAR BLIJFT DE GEZELLIGHEID?

DE GEZELLIGHEID IS ER EVEN GOED! ZODRA JULLIE MET JE KARWEITJES KLAAR ZIJN STEL IK DE APPARATEN AF. HAAL NU NOG EVEN VLUG WAT HOUT VOOR HE! MIDDAG-EN AVONDETEN, DAN IS ALLES GEBEURD!
NOU, DAT IS MAAR GOED OOK!

IK WOU DAT HIJ MAAR EENS EEN APPARAAT BEDACHT, WAARDOOR WE NIET ZO VAAK HOEFDEN TE BUKKEN. PFFF!
HÉ! KIJK! HIJ HEEFT AL WAT BEDACHT!

MOOI ZO! MET ZO'N KNOTS VAN EEN BOOM DOEN WE WEKEN
WIE MIJ NEEMT HOEFT NIET ZO VAAK TE BUKKEN

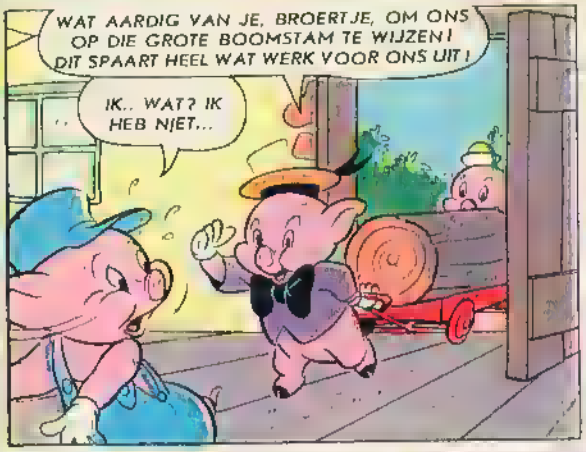
WAT AARDIG VAN JE, BROERTJE, OM ONS OP DIE GROTE BOOMSTAM TE WIJZEN! DIT SPAART HEEL WAT WERK VOOR ONS UIT!
IK.. WAT? IK HEB NIET...

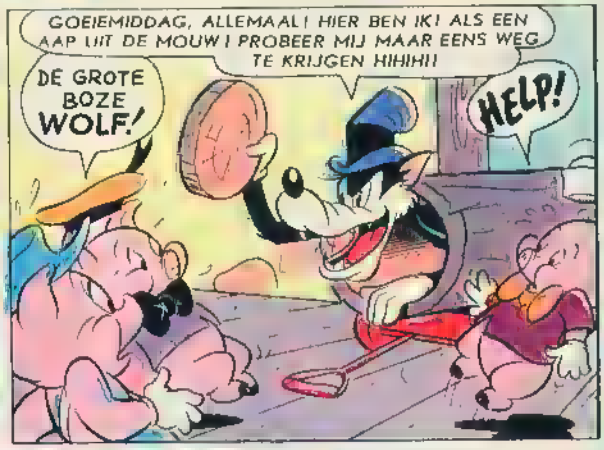
GOEIEMIDDAG, ALLEMAAL! HIER BEN IK! ALS EEN AAP UIT DE MOUW! PROBEER MIJ MAAR EENS WEG TE KRIJGEN HIHIHI!
DE GROTE BOZE WOLF!
HELP!

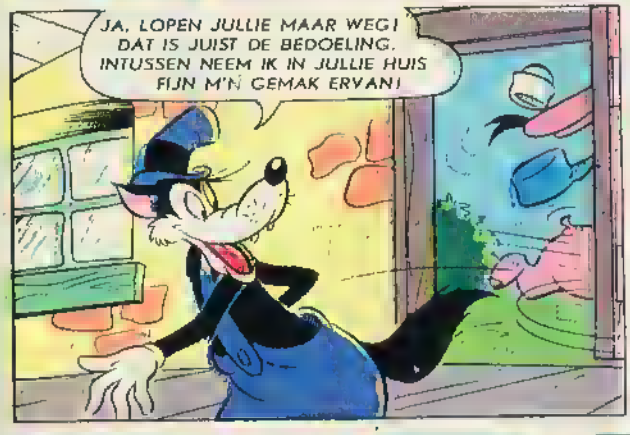
JA, LOPEN JULLIE MAAR WEG! DAT IS JUIST DE BEDOELING. INTUSSEN NEEM IK IN JULLIE HUIS FIJN M'N GEMAK ERVAN!

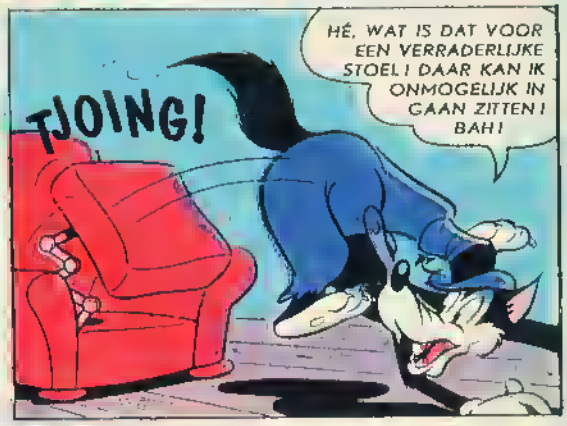
TJOING!
HÉ, WAT IS DAT VOOR EEN VERRADERLIJKE STOEL! DAAR KAN IK ONMOGELIJK IN GAAN ZITTEN! BAH!

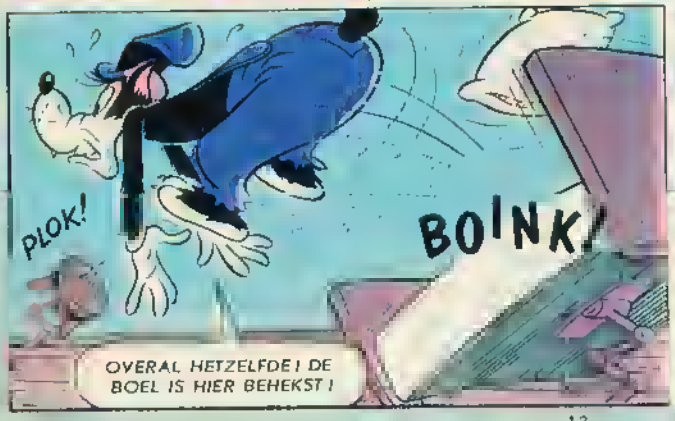
PLOK!
BOINK!
OVERAL HETZELFDE! DE BOEL IS HIER BEHEKST!

AU! IK KAN ZELFS NIET EENS BEHOORLIJK TEGEN DE MUUR AAN LEUNEN!

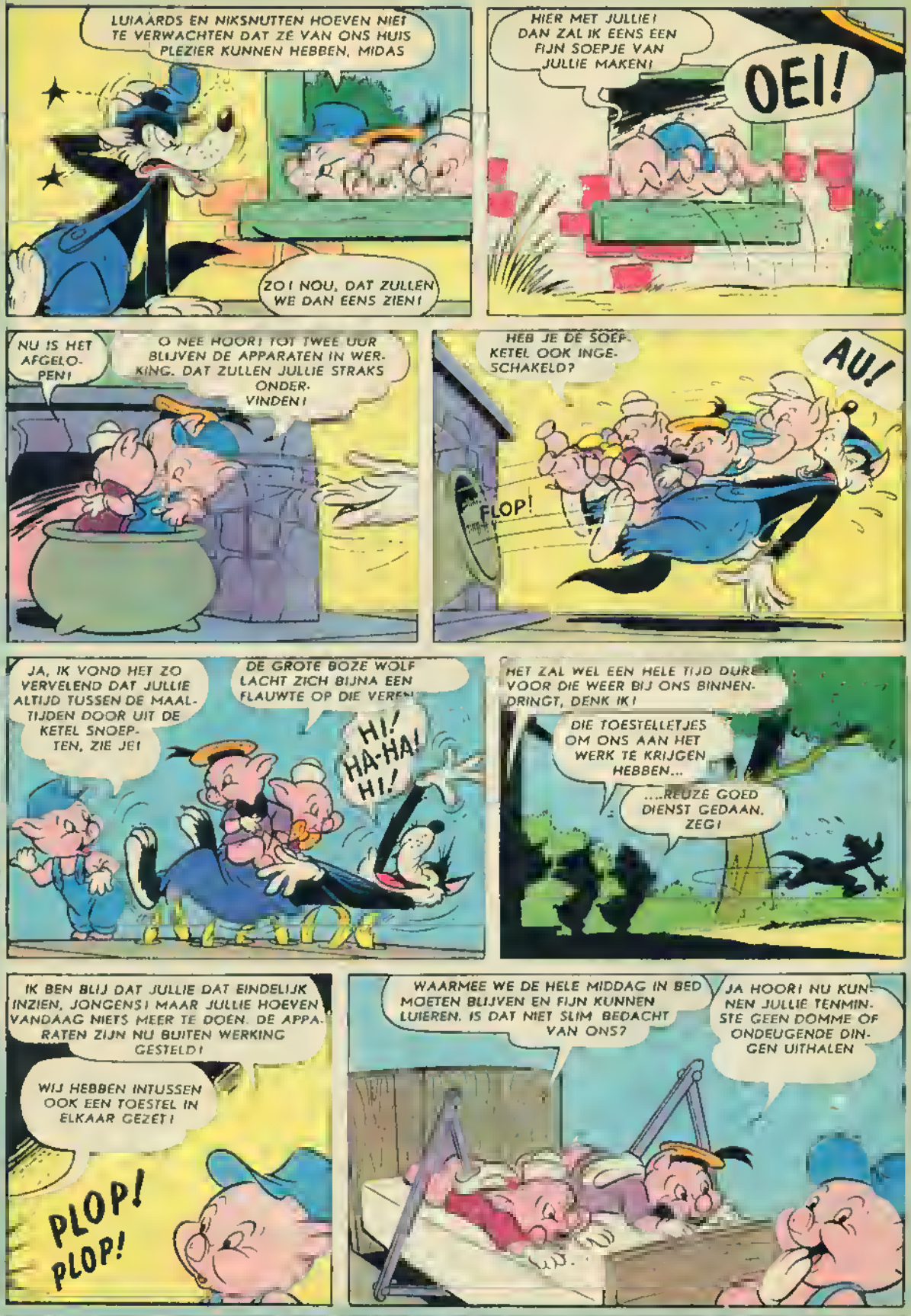
LUIAARDS EN NIKSNUTTEN HOEVEN NIET TE VERWACHTEN DAT ZE VAN ONS HUIS PLEZIER KUNNEN HEBBEN, MIDAS
ZO! NOU, DAT ZULLEN WE DAN EENS ZIEN!
HIER MET JULLIE! DAN ZAL IK EENS EEN FIJN SOEPJE VAN JULLIE MAKEN!
OEI!
NU IS HET AFGELOPEN!
O NEE HOOR! TOT TWEE UUR BLIJVEN DE APPARATEN IN WERKING. DAT ZULLEN JULLIE STRAKS ONDERVINDEN!
HEB JE DE SOEPKETEL OOK INGESCHAKELD?
AU!
FLOP!
JA, IK VOND HET ZO VERVELEND DAT JULLIE ALTIJD TUSSEN DE MAALTIJDEN DOOR UIT DE KETEL SNOEPTEN, ZIE JE!
DE GROTE BOZE WOLF LACHT ZICH BIJNA EEN FLAUWTE OP DIE VEREN
HI! HA-HA! HI!
HET ZAL WEL EEN HELE TIJD DUREN VOOR DIE WEER BIJ ONS BINNENDRINGT, DENK IK!
DIE TOESTELLETJES OM ONS AAN HET WERK TE KRIJGEN HEBBEN...
....REUZE GOED DIENST GEDAAN, ZEG!
IK BEN BLIJ DAT JULLIE DAT EINDELIJK INZIEN, JONGENS! MAAR JULLIE HOEVEN VANDAAG NIETS MEER TE DOEN. DE APPARATEN ZIJN NU BUITEN WERKING GESTELD!
WIJ HEBBEN INTUSSEN OOK EEN TOESTEL IN ELKAAR GEZET!
PLOP! PLOP!
WAARMEE WE DE HELE MIDDAG IN BED MOETEN BLIJVEN EN FIJN KUNNEN LUIEREN. IS DAT NIET SLIM BEDACHT VAN ONS?
JA HOOR! NU KUNNEN JULLIE TENMINSTE GEEN DOMME OF ONDEUGENDE DINGEN UITHALEN

Bitjes en Batjes van Donald Duck

DIEREN UIT ÉÉN LIJN

Probeer eens of je elk van deze dieren zonder het potlood ook maar één keer van het papier te nemen — dus in één lijn — kunt natekenen. Dat lijkt misschien ge-

makkelijk, maar je zult bemerken dat het heus niet meevalt. Des te groter is echter het succes als het je goed lukt.

HEB JE DIE AL?

Ten zuidwesten van Boedapest strekt zich in Hongarije een enorm binnenmeer uit. Het is ongeveer 80 km lang en op sommige plaatsen wel 12 km breed. Het is het Balatonmeer, waaraan verschillende badplaatsen liggen, die speciaal door de inwoners van de Hongaarse hoofdstad veel worden bezocht. Een afbeelding van het

eerste stoomschip, dat op dit meer voer (een ouderwetse raderboot) zie je op een van deze twee postzegels. De andere zegel toont de eerste in Hongarije vervaardigde auto, die indertijd werd ontworpen door J. Csonka.
Beide postzegels zijn genomen uit de Hongaarse Verkeersbureau-serie.
Naast heel oude staan er ook moderne voertuigen op afgebeeld, bijvoorbeeld een oude stoomlokomotief en een nieuwe dieseltreln, een postkoets met vier paarden er voor en een gestroomlijnde autobus.

VOOR POSTZEGEL-VERZAMELAARS XII

Nu we het opschrift van de eerste serie, die we gaan inplakken, bovenaan het foliovel hebben geschreven, gaan we de zegels een plaatsje geven. Je plakt de laagste waarde links bovenaan ongeveer een centimeter onder het opschrift, maar je blijft natuurlijk wel rechts van het potloodstreepje.
Naast deze eerste zegel komen de zegels van dezelfde serie met steeds hogere waarden. Bestaat de serie uit kleine zegels, dan kunnen er wel vier naast elkaar, zijn het grotere, dan slechts drie.
Als de eerste rij vol is, begin je daaronder helemaal links met het tweede rijtje en zo verder, steeds met een centimeter tussenruimte. In de volgorde, die de catalogus aangeeft, plak je op deze wijze serie na serie in.
Eerst schrijf je het jaartal en de omschrijving op en daaronder komen dan de zegels, netjes over de beschikbare ruimte verdeeld. Heb je 'n zegel van een bepaalde serie niet, dan laat je een plaatsje open.

EEN BEETJE TE VOORBARIG?

In Frankrijk werd kort geleden naast de vele boekjes, die als gids moeten dienen voor reizigers naar diverse landen ter wereld, ook een boekje uitgegeven dat goede raadgevingen voor toekomstige ruimtevaartreizigers bevat. „Als u op een andere planeet landt en u ontmoet daar een levend wezen, wees dan vriendelijk tegen hem en toon geen angst, wantrouwen of vijandigheid", staat daar onder meer in te lezen.

Joe Wardle, een sportvlieger in Amerika, verkeerde in een moeilijk parket. Hoog in de lucht stopte plotseling de motor van zijn vliegmachine.
Er zat niets anders op dan een noodlanding te maken. Maar een geschikt terrein daarvoor kon hij zo gauw niet ontdekken. Het was bovendien een beetje mistig vlak boven de grond.
Wacht eens, daar zag hij een niet al te smalle verkeersweg, daar zou hij op landen!
Maar toen Joe meende dat hij op de grond zat, gebeurde er iets raars. Hoe hij ook remde, zijn vliegtuig bleef in beweging en het nam zelfs af en toe een bocht, zonder dat hij stuurde.
Joe keek eens van ult de cockpit naar beneden en zag toen.... dat hij boven op een grote vrachtauto was gelandt

EIERWARMER

Deze leuke eierwarmer maak je van gekleurd vilt. Je knipt zes baantjes in de afmetingen, die op afb. A zijn aangegeven. Met kleurige zijde borduur je de motiefjes op de baantjes. Vervolgens zet je

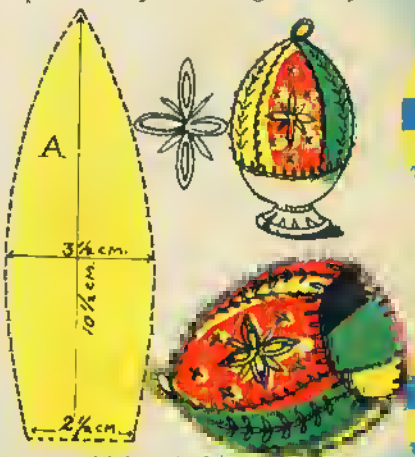

ze met kleine steekjes aan elkaar. Je hecht een met zijde omhaakte gordijnring op de eierwarmer vast.

ZWERVER

door

Walt Disney

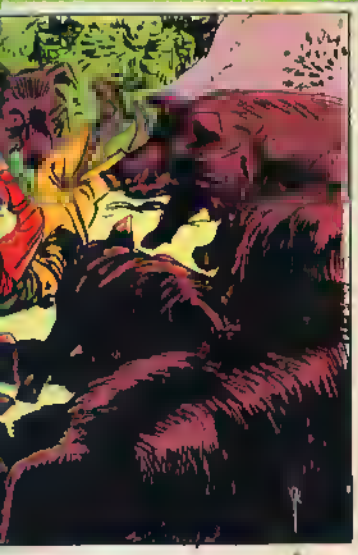

TRAVIS LIGT MIDDEN TUSSEN DE VARKENS, DIE OP HEM AF STORMEN... ZWERVER KAN NIET BIJ HEM KOMEN... DE WEG WORDT HEM AFGESNEDEN!

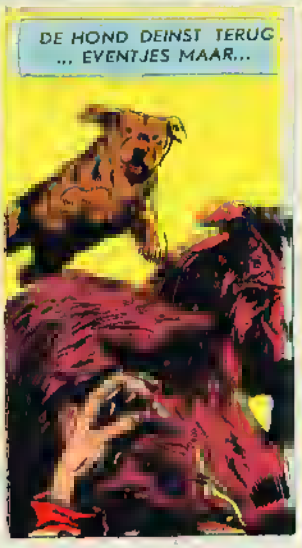
DE HOND DEINST TERUG ... EVENTJES MAAR...

D EN BANG, DOODSBANG, KRABBELT TRAVIS
EN RENT WEG... HIJ KLIMT TEGEN 'N ROTS OP
L ZWERVER DE WOEDENDE VARKENS
AFHOUDT...

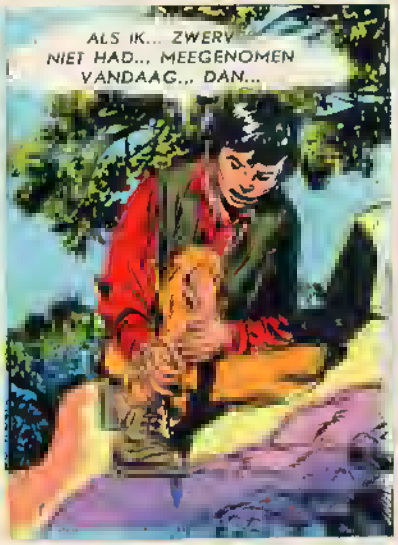
ALS IK... ZWERV
NIET HAD... MEEGENOMEN
VANDAAG... DAN...

POTEN DIT TOELATEN MAKEN DE ZWIJNEN
DE OPEN PLEK DAAR IN HET BOS WEGKO.
ZWERVER!!

ZWERVER.
ZWERVER

MAAR DE GROTE HOND BEWEEGT NIET... STIL BLIJFT HIJ OP DE ROTS LIGGEN
WORDT VERVOLGD.

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Mierl te Hoogerheide heeft een groot fortuin geërfd. Korte tijd daarna wordt zijn tienjarig dochtertje Anneke ontvoerd. Van de dader ontvangt hij tenslotte een briefje, door Anneke geschreven, met instructies hoe en waar de losprijs betaald moet worden. Wim moet het geld op de fiets meenemen en zal onderweg worden aangesproken. Bij het wachtwoord „Amsterdam" moet hij het geld overgeven. Intussen heeft de ontvoerder, die zich Thijs Blok noemt, zijn maatregelen genomen en een stratenmaker gevraagd het pak van Wim in ontvangst te nemen. De stratenmaker, zich nergens van bewust, belooft dit te zullen doen ....

Een van hen sprong op en riep: „Hé, geef dat pak maar aan mij!"

LANGZAAM gingen de uren voorbij en zelden hadden enkele uren hem zo lang geschenen, maar eindelijk was het dan toch zover dat hij zijn uitkijkpost moest gaan innemen. Omzichtig begaf hij zich weer in de richting van de weg, zonder evenwel de weg zelf te betreden. Hij paste wel op! Als de boer de politie gewaarschuwd had, zouden ze wellicht tussen Pindorp en Huybergen patrouilleren of een of andere valstrik opstellen. Langs de bosrand lopend volgde hij de weg tot hij in de verte de stratenmakers weer zag. Hij koos nu een goede schuilplaats, van waaruit hij de weg kon overzien zonder echter zelf gezien te worden, zelfs niet door een man die zijn auto vlak bij de schuilplaats parkeerde om enkele reparaties te verrichten. Een eindje verder stonden twee mannen bij een bakfiets te praten, terwijl in de andere richting niemand anders te zien was dan een man die op een ladder tegen een telegraafpaal stond, druk bezig met het repareren van telefoondraden. Van politie was niets te bespeuren.....

In de verte hoorde hij het kerkje van Huybergen drie uur slaan. Wim kon nu elk ogenblik aan komen fietsen. Hij kon vanuit zijn schuilplaats precies de stratenmakers bezig zien. Er was maar heel weinig verkeer op de weg. Een enkele auto snorde voorbij, een groentekar, maar geen politie..... tenminste niet in uniform! Traag kropen de minuten voorbij en gespannen lag hij op zijn buik achter een berg stenen. De twee mannen met de bakfiets bleken geen haast te hebben, terwijl de man die zijn auto aan het repareren was met zijn hoofd onder de motorkap gebogen stond. De man op de ladder keek eens op zijn horloge, tuurde daarna de weg af en ging weer ijverig verder met zijn tangen. Half vier sloeg de torenklok en nog was er niets gebeurd. De stratenmakers zaten rustig in het zand hun stenen te kloppen en de boef kon hen nu en dan horen lachen. In de verte zag hij een man met een kruiwagen en een hond aankomen. Goed bestudeerde de ontvoerder het gezicht van deze man toen hij vlak langs zijn schuilplaats liep. Aan de man was niets bijzonders te zien en zijn kruiwagen was gevuld met bieten, maar de hond leek veel op het soort dat de politie africht. In zijn stropersjaren had hij ze maar al te vaak achter zich aan gehad! De man hield de hond bovendien aan een stuk touw. Opletten was de boodschap en de boef drukte zich nog platter tegen de grond.

Op dat moment kwam Wim aangefietst, het blauwe pak op zijn bagagedrager. Hij wist dat de politie voor de ontvoerder een hinderlaag had opgezet, maar hoe en waar wist hij niet. Telkens keek hij om of hij niet gevolgd werd, maar hij kon niets verdachts ontdekken. Hij fietste achter een groepje andere fietsers aan en moest een keer afstappen omdat een stuk van de rijbaan en het fietspad was opengebroken. Enkele stratenmakers waren daar druk bezig met het leggen van een nieuw wegdek. Hij fietste daarna rustig verder in de richting

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

Rechts: Hun weg voerde door bossen en over de hei...

van Pindorp, terwijl hij zijn ogen goed de kost gaf. Het was vrij stil op de weg. Iemand die zijn wagen stond te repareren, een kerel op een ladder, twee man bij een bakfiets..... een eind verder nog enkele mensen, maar niets verdachts. Niemand sprak hem aan..... zou de ontvoerder onraad bespeurd hebben en verdwenen zijn? In Pindorp gekomen maakte hij rechtsomkeert en fietste dezelfde weg weer terug. Dezelfde mensen die hij op de heenweg had gezien, stonden er nog..... Maar toen hij weer bij de stratenmakers van de fiets moest, sprong plotseling één van hen, een grote roodharige kerel, op en riep: „Daar is die jongen! Hé, geef dat pak maar aan mij. Is dat voor Thijs Blok?"
Wim bleef staan..... dit moest hem dus zijn..... Tjonge, wat zag die kerel er woest uit! Hij antwoordde niet. De man had immers het wachtwoord nog niet genoemd. Goed nam hij hem op. Dat gezicht zou hij later uit duizenden terug kennen. Dus deze vent..... „Heb je me niet gehoord, vriend? Is dit niet het blauwe pak voor Thijs Blok? Zijn dit niet de papieren uit Amsterdam?" vroeg de arbeider, op zijn hagagedrager wijzend. „Amsterdam"! Daar had je het wachtwoord! Wim knikte en maakte onmiddellijk het pak los. Even keek hij om zich heen..... waar bleef die politie nu? Als de kerel het pak zou openen en ontdekken dat er geen geld in zat zou hij er meteen vandoor gaan en..... arme Anneke! „Geef maar hier. Ik zal wel zorgen dat Thijs Blok het krijgt. Hij kon niet op je wachten," verklaarde de roodharige man.
„Wanneer komt Anneke terug?" vroeg Wim plotseling. — „Anneke?" herhaalde de man, hem vragend aankijkend. — „Mijn zusje natuurlijk," zei Wim. „Wanneer laat u haar los?"
„Ik weet niet waar je 't over hebt, vriend, maar ik ken jouw zusje niet. Je ziet me zeker voor een ander aan. Vertrouw je de zaak soms niet?" Wim tilde het pak van zijn fiets en overhandigde het met bevende handen aan de man..... maar op hetzelfde moment klonken uit de verte twee schoten. Hij zag de man die de auto had staan repareren op hen toe lopen, terwijl ook de mannen van de bakfiets nu plotseling op hen af renden. Een van hen schoot nogmaals een waarschuwingsschot in de lucht. „Blijf staan of ik schiet!" schreeuwde hij. „Politie!"
Verschrikt keek de stratenmaker hun kant uit. „Wat is hier aan de hand?" vroeg hij stomverbaasd en hij tuurde in het rond of er misschien een ander was op wie de mannen het gemunt hadden. Ook de man op de ladder was nu naar beneden gekomen en rende met een pistool in de hand op Wim en de stratenmaker toe. „Handen omhoog!" schreeuwde de man met de auto, die zich ook als politieman ontpopte.
„Je bent er glorieend bij," zei Wim trots, toen hij zijn eerste schrik te boven was. Het gebeurde ook niet iedere dag dat je met een kinderontvoerder te maken had! Sidderend op zijn benen stak de stratenmaker zijn handen in de lucht. Wat moesten die mensen van hem? Op enige afstand sloop de werke-

Links: „Blijf staan of ik schiet!" schreeuwde hij.

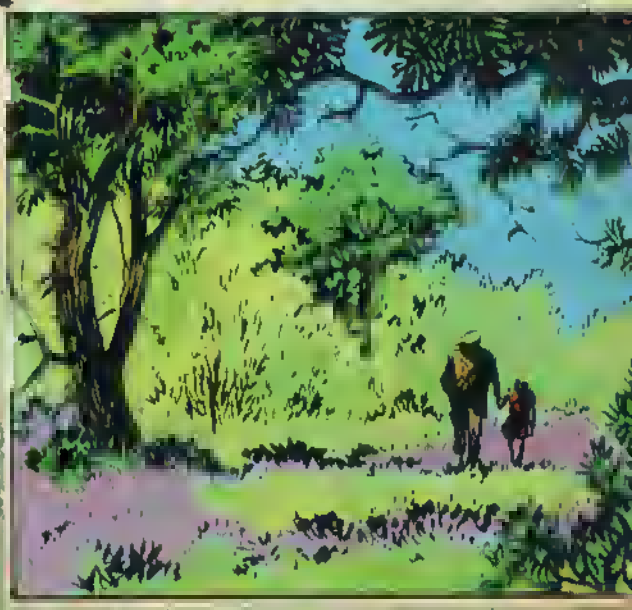

kelijke ontvoerder het achter hem liggende bos in, terug naar de bunker. Hij had genoeg gezien...

„Je vader is een sufferd!" riep de ontvoerder woedend uit, toen hij in de bunker terugkeerde. „Hij heeft toch de politie gewaarschuwd."
Het arme kind kromp ineen van angst. Had de kerel haar vader niet gewaarschuwd dat hij haar nooit meer terug zou zien als hij de politie erbij haalde? Een moment staarde hij het hulpeloze kind aan, alsof hij inderdaad van plan was zich nu van haar te ontdoen. De eerste poging om de losprijs in handen te krijgen was dus mislukt. Wat een geluk dat hij die stratenmaker als lokeend had gebruikt! Maar wat nu? Hij moest nu zo snel mogelijk zien uit de buurt weg te komen, want de politie zou zeker nogmaals de hele omgeving afzoeken en de stratenmaker zou een signalement van hem geven, dus van nu af aan moest hij zijn bril en snor ook buiten de bunker ophouden. Hij zou ook beter doen met zijn baard te laten groeien.... Hij moest nu een geheel nieuw plan beramen. Niet direct de boer een nieuwe brief sturen, nee.... hij moest voorlopig niets van zich laten horen en de boer zou denken dat zijn dochtertje voorgoed verdwenen was. Wellicht zou hij zó bang worden dat hij een volgende keer wel wijzer was.
Hij moest nu geduld hebben. Hij was er mee begonnen en moest nu ook doorzetten. Er was geen weg terug....
„We gaan hier weg!" zei hij kort. „Nu onmiddellijk."
„Waarheen?" vroeg het kind wanhopig. „Mag ik dan niet naar huis?"
„Geen domme vragen! Je zult wel zien.... je mag blij zijn als het nog goed met je afloopt. Houd je verder maar koest en doe geen gekke dingen, want denk er om: als de politie mij in handen krijgt, ga jij er aan!"
Plotseling kreeg het meisje een hoestbui, terwijl ze over haar gehele lichaam rilde.
„Heb het hart niet in je lijf dat je nog ziek wordt ook!" waarschuwde de boef grof en duwde haar de ondergelopen bunker uit, zodat haar schoenen onmiddellijk vol water liepen.
„Ik kan niet meer," zuchtte ze toen ze bulten stonden. „Volhouden...." gebood de man en trok haar met zich mee. „Lopen.... daar word je warm van."
Het lopen deed haar goed. Ze had al die dagen, hoe lang wist ze niet, in die donkere bunker op een paar planken gezeten en haar benen en rug waren verstijfd. Het was nu pikdonker, maar de man scheen de weg goed te kennen. „We gaan de grens over," zei hij kort. „Daar zullen we wel verder zien. Het wordt me hier te heet. Vergeet niet wat ik je gezegd heb: vóór de politie mij in handen krijgt is het met jou gedaan. Dus doe wat ik je zeg en géén geluid!"
Weer moest het kind hoesten, maar meteen legde hij zijn hand op haar mond. „En dat hoesten bewaar je maar voor thuis!"
Het was gelukkig geen lange winter en de koude nachten waren voorbij.
Anneke kreeg het langzamerhand zelfs warm van het snelle lopen en ze raakte nu en dan buiten adem, maar alles was beter dan te liggen wachten in die vunzige bunker boven het water waar ratten en ander ongedierte haar gezelschap hielden. Hun weg voerde door bossen en later over de hei.
Anneke kende deze streek niet, maar ze wist dat de hei zich tot ver over de grens uitstrekte en dat het niet moeilijk was op deze manier in België te komen, zonder door de douane aan de grens gesnapt te worden. De man scheen grote haast te hebben. Het enige wat hij zo nu en dan bromde was: „We moeten vóór het licht wordt een schuilplaats vinden."
De misdadiger, die vroeger in deze streek veel had gesmokkeld, wist een pad dat binnendoor over de grens leidde en dat vroeger door hem en zijn kornuiten was gebruikt om boter, thee en koffie naar België te smokkelen. Vroeger viel daar veel mee te verdienen, maar tegenwoordig werd er drukker door de grenspolitie in de bossen gepatrouilleerd, zodat het gevaar om gesnapt te worden veel groter was geworden. De meeste smokkelaars hadden het opgegeven of waren naar een andere streek langs de lange bochtige grens getrokken, om daar hun geluk te beproeven. Ze waren nu op dit smokkelpad aangekomen en behoedzaam ging het verder. Nu en dan hield de kerel even in ot drukte hij het meisje tegen de grond als hij dacht iets verdachts te horen. Een paar maal moesten ze op handen en voeten onder prikkeldraad door kruipen en een tijd lang volgden ze een droge sloot.
Plotseling klonken van dichtbij drie schoten, vlak na elkaar. Daarna was het doodstil. Onmiddellijk liet de ontvoerder zich plat neervallen, het kind met zich meetrekkend en een tijd lang bleven ze zo liggen. Ze hoorden een stem roepen: „Hij is die kant uitgevlucht!", en nu zagen ze ook de lichtbundels uit twee zaklantaarns. Het moest de grenspolitie zijn die achter iemand aan zat, maar op hetzelfde ogenblik hoorden ze een verdacht geritsel achter zich.
Politie? Nee, het was een man die op handen en voeten voort kroop, een grote zak voor zich uit duwend. Een smokkelaar? Pas toen hij de zak tegen Anneke aan rolde, bemerkte hij hen.
„Goed volk," fluisterde de ontvoerder. De smokkelaar antwoordde niet maar bleef plat liggen. „Wie ben je?" bromde deze na enige tijd met een vreemd accent.
„Goed volk," herhaalde de ontvoerder. „Aan het smokkelen?"
Weer geen antwoord. De politiemannen schenen nog enige tijd met hun lantaarns in het rond, maar tenslotte hoorden ze een van hen roepen: „Hij is al weg. Het heeft geen zin verder te zoeken," en langzaam verwijderden de politiemannen zich.
„Pfff, dat was op de nippertje," klonk het opgelucht uit de mond van de smokkelaar, die geen Nederlander of Belg bleek te zijn. „Mij bijna door politie gepakt. Jullie ook in de handel?"
„Eh.... dat nu niet direct.... maar we kunnen elkaar helpen. Ik zal mijn kaken op elkaar houden als jij het zelfde doet. Ik zoek onderdak voor korte tijd. Ik zal je goed betalen...."
De ander scheen even te aarzelen, maar toen klonk het: „Kom mee, volg Alfredo."
De ontvoerder en de smokkelaar die zich Alfredo noemde, droegen de zware zak tussen zich in, terwijl Anneke hen op de voet volgde. Lange tijd gingen ze zo zwijgend verder.
„Boter?" vroeg de ontvoerder, terwijl hij de zak even neerzette.
„Margarine," luidde het antwoord van Alfredo. „Kleine partij.... eh, wat is jouw naam?"
„Thijs Blok," loog de ontvoerder.
„En dat.... je dochtertje?' 'informeerde de ander.
„Anneke...." antwoordde het kind vóór de ontvoerder zo gauw een andere naam had kunnen bedenken.
„Wel, wij nu niet ver meer van mijn wagen," ging Alfredo verder. Hij had een vriendelijke stem, maar hij haspelde zijn woorden wel wat door elkaar.
„Een wagen?" vroeg Thijs verbaasd....

„Pfff! Dat was op het nippertje!" verzuchtte hij.

Ze zijn nu dus in Vlaanderen. Wat is die Alfredo voor een man? Waar zal hij Thijs en het kind brengen? Dat kun je de volgende week te weten komen!

WALT DISNEY'S
kleine HIAWATHA
U MOETEN KIJKEN, VADER! OOM ZITTENDE STIER STUREN ROOKSIGNALEN DIE ZEGGEN DAT HIJ FIJN MOOI CADEAUTJE HEBBEN VOOR KLEINE HIAWATHA EN ZILVERSLANG!
GOEDE, OUDE ZITTENDE STIER.. HIJ BOEL VEEL HOUDEN VAN KINDEREN... BOEL VEEL!
WIJ ZO WEER TERUG ZULLEN ZIJN!
EN EEN HALF UURTJE DAARNA..
VADER! VADER! U ZIEN WAT WIJ GEKREGEN HEBBEN!
Z
OEF! DRIE KLEINE POESKATJES!
OOM ZITTENDE STIER ECHT BOEL VEEL HOUDEN VAN KINDEREN, VOORAL VAN MIJ EN HIAWATHA!
MIAUW!
PURR-R!
POESKATJES VOL MET NIEUWSGIERIGHEID ZITTEN! JULLIE MOETEN ZE UIT WIGWAM HOUDEN!
ZIJ DAAR TOCH NIETS KUNNEN STUKMAKEN, VADER...
...ZIJ ALLEEN MAAR BEETJE BOEL SPEELS ZIJN EN.. (SLIK)
MIJ DENKEN DAT ZIJ BOEL TE SPEELS ZIJN!

OEF! MIJN ZONDAGSE VERENTOOI! ZIJ HEM HELEMAAL OPGEKNAB BELD HEBBEN!!

NU JULLIE EVENTJES GOED JULLIE OREN MOETEN OPENZETTEN, HIAWATHA EN ZILVERSLANG EN POESKATJES,...

DIE BEESTEN HIER WEG MOETEN! EN GAUW! HIAWATHA EN ZILVERSLANG NIEUWE ADELAARSVEREN MOETEN GAAN ZOEKEN!
(SLIK) VADERS WOORD IN STAM WET ZIJN....
MAAR HET ON-EERLIJKE WET ZIJN!

POESKATJES WAREN NIET IN WIGWAM LANG GENOEG OM TE KUNNEN OPKAUWEN AL DE ZONDAGSE VEREN UIT HOOFDTOOI!
MIJ DAT WETEN... MAAR DAT EENVOUDIG NIET TE BEWIJZEN ZIJN!

HA! MAAR HIAWATHA ZULLEN HET GAAN BEWIJZEN! MIJ ZULLEN DE POESKATJES NIET TERUG BRENGEN... ZIJ HIER NOG EVEN MOETEN BLIJVEN!

POESKATJES NIET HOUDEN VAN WATER... ZIJ NIET UIT KANO DURVEN KOMEN...
MAAR HOE KUNNEN JIJ NU IETS BEWIJZEN, ALS JIJ ALS SLANG ACHTER VADERS RUG SLUIPEN, HIAWATHA?

SSSST! MIJ EVEN SLUW MOETEN ZIJN ALS SLANG, LATER MIJ GROOT HELD GENOEMD WORDEN!

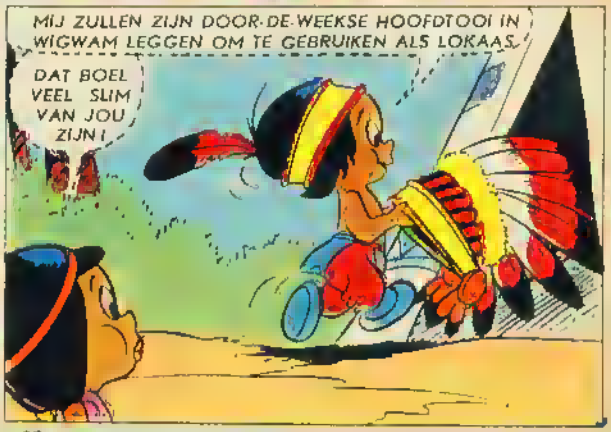
MIJ ZULLEN ZIJN DOOR-DE-WEEKSE HOOFDTOOI IN WIGWAM LEGGEN OM TE GEBRUIKEN ALS LOKAAS.
DAT BOEL VEEL SLIM VAN JOU ZIJN!

DE IEMAND, DIE EERSTE VERENTOOI VAN VADER HEBBEN OPGEGETEN, KOMEN VAST TERUG VOOR DE TWEEDE!
EN DAN WIJ HEM ZULLEN VANGEN EN ZULLEN VADER LATEN ZIEN DAT POESKATJES ONSCHULDIG ZIJN!
MAAR ALS ZE EEN UUR GEWACHT HEBBEN...
JIJ KIJKEN, ZILVERSLANG! MIJ BOOG ZO LANG GESPANNEN HEBBEN, DAT HIJ NIET MEER STRAK STAAN!
MISSCHIEN VEREN-ETER AAN ÉÉN TOOI GENOEG HEBBEN!
MIAUW!
UH?!
HOE GRAPPIG ZIJ ZIJN!
POESKATJES HET NIET LEUK VINDEN ALLEEN TE ZIJN! ZIJ OVER TOUW NAAR ONS TOE KOMEN LOPEN!
MI-AUW!
MI-AUW!
MIAAAUW!
MIAUW!
(MOMPEL! GROM! MOMPEL) WIE DAAR MAAR STEEDS MIAUW ZEGGEN?
MIAUW!
OEF! WAT GEBEURD KUNNEN ZIJN MET DOOR-DE-WEEKSE VERENTOOI VAN MIJ?
KLETS!
HIAWATHA! ZILVERSLANG! WAAR TOOI ZIJN?!
U KALM KUNNEN BLIJVEN, VADER! ER NIETS AAN DE HAND ZIJN!
MIJ DOOR-DE-WEEKSE VERENTOOI VEILIG IN WIGWAM HEBBEN WEGGEBORGEN! MIJ HEM HALEN
OEF!! POESKATJES HEBBEN WÉÉR HAAST ALLE VEREN UIT TOOI GEGETEN!
DAT ONMOGELIJK! KATJES HIER PAS NET AANKOMEN!

HET ONMOGELIJK ZIJN DAT IEMAND IN WIGWAM GEKOMEN ZIJN... MIJ EN ZILVERSLANG HELE TIJD DE INGANG IN GATEN GEHOUDEN HEBBEN!

VADER, DIT BOEL VEEL GEHEIMZINNIG ZIJN. MIJ HET ZULLEN GAAN UITZOEKEN!
HIAWATHA... MIJ HEBBEN GROOT NIEUWS VOOR JOU!

VOOR JIJ GAAN UITZOEKEN, JIJ EERST WAT ANDERS DOEN!
JIJ BRENGEN POESKATJES TERUG NAAR JOUW OOM EN DAN JIJ ZOEKEN VEREN VOOR TWÉÉ HOOFDTOOIEN!

VADER BOEL VEEL TE KWAAD ZIJN OM TE WILLEN LUISTEREN
JA... JIJ MAAR BETER KUNNEN DOEN WAT VADER TEGEN JOU ZEGGEN!

MAAR ALS ZE AAN DE OVERKANT VAN HET MEER KOMEN, BIJ DE WIGWAM VAN OOM ZITTENDE STIER...
OEF! MIJ HET NIET LEUK VINDEN OM POESKATJES ALLEEN ACHTER TE LATEN!
MIJ ZIJN JAGEN

MIJ GOED VOORSTEL HEBBEN. ZILVERSLANG ZULLEN OP POESKATJES PASSEN ALS HIAWATHA VEREN GAAN ZOEKEN VOOR HOOFDTOOIEN!
JIJ BOEL BEDANKT WORDEN! JIJ GROTE HULP ZIJN!

HET VELE MANEN DUREN ZULLEN VOOR IK VINDEN ZOVEEL VEREN... HÉ, MIJ IDÉE KRIJGEN!

MIJ GAUW VEREN BIJ ELKAAR ZULLEN HEBBEN ALS MIJ NAAR EIGENAAR TOEGAAN!

HIAWATHA NIET BANG ZIJN OM NAAR NEST VAN ADELAAR TE KLIMMEN... DAAR VAST WEL BOEL VEEL VEREN IN DE BUURT ZULLEN LIGGEN, MIJ DENKEN!

MIJ GELUK HEBBEN... ADELAAR NIET THUIS ZIJN!
MAAR HIJ OOK NERGENS EEN VEER IN DE BUURT ACHTERGE-LATEN HEBBEN!
HIER ALLEEN ADELAARSEI LIG-GEN EN MIJ DAAR NIET VEEL AAN HEBBEN!
SKRI-I-IIIE!
OEF! MIJ HADDEN WE-TEN MOETEN DAT MAMA ADELAAR EI NOOIT LANG ONBEWAAKT IN NEST ACHTERLAAT
MIJ BOEL VEEL GE-LUK HEBBEN DAT HIER HOL IN ROTS ZIJN...
ZOEF!
HET DONKER... MAAR VEILIG!
UH? HET NET VOELEN ALSOF KLEED VAN VEREN OP VLOER LIGGEN!
JA! HIER ALLE AFGEVALLEN VEREN VAN ADELAAR ZIJN! MIJ NU WAT AAN DONKERTE IN HOL GEWEND ZIJN EN...
...MIJ NU OOK ZIEN DAT MIJ HIER NIET ALLEEN ZIJN!
GEHEIM VAN OPGEGETEN VEREN OPGELOST ZIJN, MIJ MANIER ZULLEN BEDENKEN OM VAN ADELAARSMAMA WEG TE
EN EVENTJES DAARNA...
MIJ HEBBEN MIJ BEDEKT MET ADELAARS-VEREN... MIJ HOPEN DAT ADELAAR NIET IN DE GATEN HEBBEN DAT MIJ HET ZIJN!

HA! HET LUKKEN! ADELAAR DENKEN DAT HIAWATHA KLEIN ADELAARTJE ZIJN!
ZOEF!
OEF! HELP!! U NIET MOETEN PROBEREN KLEINE HIAWATHA TE LEREN VLIEGEN, MAMA ADELAAR!
DAT VOGEL TOCH NIET ZO DOM ZIJN ALS MIJ EERST DENKEN!
FLAP!
FLEP!
PLETS!
UH? WAT BOEL VEREN DAAR VLIEGEN!
HIAWATHA! MIJ DENKEN DAT ADELAAR IN RIVIER GEVALLEN ZIJN!
NEE, HET MIJ ZIJN. MIJ HEBBEN UITGEVONDEN NIEUWE ADELAARSDUIK! MAAR JIJ KOMEN HELPEN VEREN ZOEKEN
EN EVEN LATER...
HIER ZIJN VEREN, VADER! U KUNNEN MAKEN TWEE NIEUWE HOOFDTOOIEN!
WAT?! WAAROM POESKATJES NOG NIET WEG ZIJN?
POESKATJES ONSCHULDIG ZIJN, VADER! MIJ ZEKER WETEN DAN VEREN-ETERS IN WIGWAM WONEN! MIJ PAS IETS HEBBEN ONTDEKT!
JIJ NIET KLETSEN! ENIGE DING IN WIGWAM ZIJN OUDE TROM!
VEREN-ETERS GEMAKKELIJK IN ZO'N KLEINE PLAATS NEST KUNNEN BOUWEN! DIT TROM OUD ZIJN EN AL LANG NIET MEER GEBRUIKT!
HET TIJD ZIJN DAT HIAWATHA WEER 'NS WAT OP GAAN SLAAN!

GOEDE GRUTTEN! MUIZEN!
MIJ DAT AL DACHTEN. MUIZEN ALTIJD KNABBELEN AAN ALLES WAT IN BUURT ZIJN ...DUS OOK AAN VEREN!
BOEM! BOEM!
HIAWATHA DIT TE WETEN GEKOMEN ZIJN TOEN HIJ BIJ MUIZENNEST KRUIPEN VLAK BIJ ADELAARSNEST!
VAN NU AF AAN ZULLEN POES-KATJES MUIZEN WEGJAGEM UIT WIGWAM EN UIT OUDE TROM!
VADER ONGELIJK GEHAD HEBBEN, HIJ HOPEN POES-KATJES HEM VERGEVEN!
POESKATJES NOOIT KWAAD OP U GEWEEST ZIJN, VADER!
EN NU MIJ HARD AAN 'T WERK GAAN OM TWEE NIEUWE HOOFDTOOIEN TE MAKEN!
EN MIJ ZULLEN MAKEN ZACHT BED VOOR POES-KATJES, VADER!
JIJ DAT AAN MIJ OVERLATEN, KLEINE HIAWATHA! MIJ ZULLEN ZORGEN DAT HET VOOR ELKAAR KOMEN!
EN ZO...
VADER MAAR DRIE VERENTOOI-, EN GEMAAKT HEB-BEN... ÉÉN VOOR POESKATJES!
HIIHI! MUIZEN ZULLEN NIET AAN VEREN DUR-VEN KNABBELEN, NU ER POESKATJES IN LIGGEN VADER
PRR!
PRRR!
PRRR!

TOM POES EN DE KOENE SPEURDER

HEER BOMMEL HAD OP ZICH GENOMEN HET GESTOLEN TOVERBOEK VAN MAGISTER DUTTEL OP TE SPOREN. IN DE OMGEVING VAN DIENS WONING VOND HIJ EERST VOETAFDRUKKEN EN DAARNA EEN KNOOP, DEZE ONTDEKKING ZOU NAAR ZIJN MENING HET ZOEKEN ZEER VERGEMAKKELIJKEN, WANT DE DIEF GING KENNELIJK TE VOET EN HIJ MISTE EEN KNOOP AAN ZIJN KLEDING. TOEN NU DE MARKIES DE CANTECLER PASSEERDE, BESPRONG HEER BOMMEL DE NIETS VERMOEDENDE EDELMAN EN WIERP HEM OP DE GROND . . .

HIJ HEEFT ME OP BRUTE WIJZE TER AARDE GEWORPEN EN GEMOLESTEERD!
MAAR HIJ IS EEN DIEF! HIJ HEEFT...
ZWIJG, BOMMEL! DIT KOMT JE DUUR TE STAAN. IK BEKEUR JE WEGENS MISHANDELING. BOVENDIEN HEB JE IN HET GRAS GELOPEN!
MAAR IK HEB HEM GEARRESTEERD WEGENS DIEFSTAL. IK BEN EEN SPEURDER, KIJK MAAR...
O JA...? DAN KRIJG JE NOG EEN BEKEURING! VOOR HET ONBEVOEGD UITOEFENEN VAN HET SPEURDERSVAK!
JE ZULT HIER WEL MEER VAN HOREN.
OOK VAN MIJ ZULT GE NADER VERNEMEN, BOMMEL. DEZE GROVE AGRESSIE LAAT IK NIET ONGEWROKEN.
DAT KOMT ER NU VAN. U DOET OOK ALTIJD ZO DOM!
VAL JIJ ME OOK AL AF? DOMME TEGENWERKING VAN DE POLITIE, BITTERE VERWIJTEN VAN JE VRIENDEN! ACH, IK BEN EEN ONBEGREPEN... EEN MISKENDE SPEURDER!
GAAT U WEG, ALSTUBLIEFT! NEE, HEER BOMMEL IS NIET TE SPREKEN, HIJ IS NIET THUIS!
DAT IS DE STEM VAN JOOST.
ER IS ZEKER BEZOEK VOOR MIJ.

HET WAS WEL EEN VREEMDE BEZOEKER: EEN TAFEL DIE MET KRAKENDE SCHREDEN DOOR BOMMELSTEIN WANDELDE.
IK WENS HIER GEEN LOSLOPENDE MEUBELEN. GAAT U NU HEEN OF IK ZAL – MET UW WELNEMEN – GEWELD MOETEN GEBRUIKEN.
TJONGE, JOOST HEEFT HET MET UW BEZOEKER AAN DE STOK.
HET WAS IN DIT GEVAL GEEN STOK, MAAR EEN MATTENKLOPPER.
DAAR DAN...!
HUH-HELP...!
O... EXCUSEER, HEER OLIVIER. DIT IS HEEL BETREURENSWAARDIG.
AU... OOOH...AUWAUW!
IK TRAD WELLICHT IETS TE HARDHANDIG OP, MAAR DEZE TAFEL DRONG ONGENOOD UW WONING BINNEN. BOVENDIEN HAD HIJ GEEN OOR VOOR MIJN DRINGEND VERZOEK OM ZICH TE VERWIJDEREN. DAT ZIJN TOCH – ALS IK ZO VRIJ MAG ZIJN – GEEN TAFELMANIEREN.
MAAR HEER OLLIE, HEBT U WEL OP DIE TAFEL GELET?
TOM POES, DAT IS NATUURLIJK DE WRAAK VAN DE MARKIES. DIT WAS EEN KUNSTJE UIT HET TOVERBOEK DAT HIJ HEEFT GESTOLEN. KOM, WE GAAN HEM OP HETERDAAD BETRAPPEN.

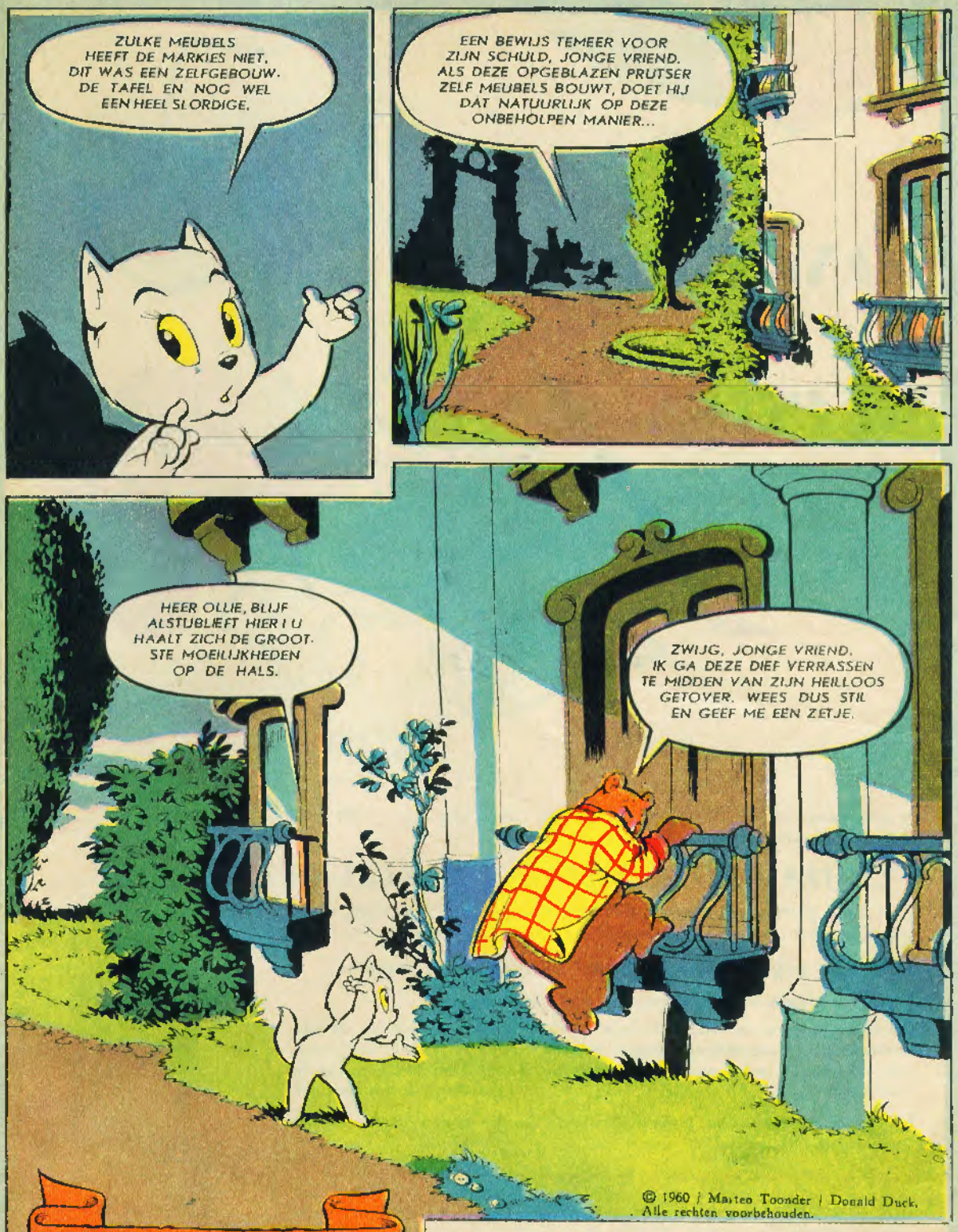

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

ADVERTENTIE

NATÚÚRLIJK BETER!

75 jaar

JONGENS en MEISJES!

Ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Koninklijke Mij. „de Betuwe" N.V. in Tiel (waar FLIPJE woont!) is uitgeschreven:

FLIPJES GROTE NATIONALE KLEURWEDSTRIJD!

Daar kun je allemaal aan meedoen, in 3 leeftijdsgroepen: van 5 t/m 8 jaar; van 9 t/m 12 jaar; van 13 t/m 15 jaar. En je mag net zoveel keer meedoen als je wilt!

Heel veel prijzen, dus heel veel kansen! Kijk maar:

Flipje heeft danig in de bus geblazen, want er zijn heel veel:

prachtige jongens- en meisjesfietsen* èchte fototoestellen* waterdichte horloges* poppen -met-ècht-haar* echt rijdende electrische autootjes*

En als je niet een van die vele grote prijzen wint, heb je toch een prachtkans op een van de *duizenden fijne troostprijzen!*

**Als jij een hoofdprijs wint, krijgt óók je Moeder een heel mooie prijs: een royale, zwaar-verzilverde jamlepel!*

DOE DUS MEE! Vraag Moeder, bij jullie leverancier van die lekkere **le keus** „Betuwe"-produkten, waar ze bij jullie thuis allemaal zo veel van houden, een gratis **wedstrijdformulier** te halen. Daar staat een leuke tekening op, die je moet **inkleuren,** en hoe je deze moet insturen om kans te hebben op een reuzenprijs!

Maar . . . **DDE HET GAUW - DDE HET DIRECT!** Want de wedstrijd loopt alléén in de maand mei. De laatste dag dat je kunt insturen, is dinsdag 31 mei . . . maar laat het daar niet op aankomen! Begin direct! Misschien ga je wel méér tekeningen kleuren, want het is leuk werk en je vergroot dan je kansen op een prijs! Daarom: **NU direct het wedstrijdformulier halen!** Succes hoor!

KONINKLIJKE MIJ. „De Betuwe" N.V. TIEL